

Kestävän kehityksen painopisteet Huippuvuorilla

Syvänen Lotta

Tekijä Lotta Syvänen	
Koulutusohjelma Matkailun koulutusohjelma	
Opinnäytetyön nimi Kestävän kehityksen painopisteet Huippuvuorilla	Sivu- ja liitesivumäärä 42 + 2
<p>Tämä opinnäytetyö on tehty kiinnostuksesta kestäväan kehitykseen ja Huippuvuoriin. Tässä työssä tutkitaan kestävan kehityksen painopisteitä Huippuvuorilla sekä pohditaan sen mahdollisuuksia kehittyä. Jotta saatiin kerättyä kunnollista aineistoa opinnäytetyötä varten, toteutettiin matka Huippuvuorille 8.-15. kesäkuuta 2016. Paikanpäällä haastateltiin kahta paikallista, ja selvitettiin heidän tietojaan ja tuntemuksiaan kestävästä kehityksestä.</p> <p>Haastatteluista tuli ilmi paljon hyödyllistä tietoa. Haastatellut olivat hyvin ajan tasalla siitä mitä Huippuvuorilla tehdään kestävan kehityksen eteen, sekä jakoivat tätä tietoa mieluusti. He muun muassa kertoivat kuinka Huippuvuorilla kehitetään kylmästä tuotettavaa energiaa, sekä pyritään vähentämään hiilidioksidipäästöjä. Haastatteluista kävi myös ilmi että haastateltavat pitivät suurena haasteena saariston sijaintia, sekä osittain myös pientä yhteisöä. Erityisesti tuloksissa huomioitiin paikallisen yliopiston merkitys. Yliopistolla tutkitaan ja kehitetään uusia toimintatapoja kestävan kehityksen hyväksi.</p> <p>Tässä opinnäytetyössä on tutustuttu kestäväan kehitykseen, sekä sen kolmeen osa-alueeseen, ekologiseen, taloudelliseen ja sosiaaliseen & kulttuurilliseen kehitykseen. Opinnäytetyössä selitetään myös käsite kestävä matkailu. Huippuvuorista kerrotaan historiaa, sekä paljon tietoa luonnosta. Tärkeimmät toimijat, vetovoimaisuus sekä suurimmat haasteet käsitellään Huippuvuorista olevassa kappaleessa.</p>	
Asiasanat Kestävä kehitys, Huippuvuoret, matkailu, arktinen alue	

Sisällys

1	Johdanto	1
2	Huippuvuoret.....	3
2.1	Historia	3
2.2	Siirtokunnat ja luonto.....	5
2.3	Vetovoimaisuus.....	10
2.4	Suurimmat haasteet Huippuvuorilla.....	12
2.5	Tärkeimmät yritykset Huippuvuorilla.....	14
3	Kestävä kehitys	17
3.1	Osa-alueet	17
3.2	Kestävä matkailu.....	20
4	Tutkimuksen toteutus	24
4.1	Tapaustutkimus.....	24
4.2	Aineistonkeruumenetelmä.....	24
4.3	Aineiston kerääminen.....	25
4.4	Opinnäytetyön luotettavuus.....	26
5	Tulokset	29
5.1	Haastattelut.....	29
5.2	Paikalliset yritykset ja kestävä kehitys	31
6	Tutkimustulosten analyysi	34
7	Pohdinta.....	41
	Lähteet	43
	Liitteet.....	48
	Liite 1. Haastattelulomake	48
	Liite 2. Huippuvuorten ohjeet vierailijoille.....	49

1 Johdanto

Tässä opinnäytetyössä tutkitaan Norjan Huippuvuorten kestävä kehityksen periaatteita, sekä tutustutaan kestävä kehityksen eri alalajeihin: ekologiseen, sosiaaliseen ja kulttuurilliseen sekä taloudelliseen kehitykseen. Tässä opinnäytetyössä ei ole toimeksiantajaa, vaan tämä on tehty puhtaasti mielenkiinnosta kestävä kehitystä kohtaan. Tutkimuksessa käytetään kvalitatiivista, eli laadullista tutkimusmenetelmää. Tutkimuksen lähestymistapa on triangulaation sekä sisällönanalyysin käyttö, jolloin aineistosta saadaan laajempi. Aineiston merkitys on tärkeä tutkimuksen luotettavuudessa, sillä mikäli aineistoa on vain vähän, ei tutkimustuloksia voida yleistää koko saaristoon liittyviksi.

Huippuvuoret sijaitsevat Jäämerellä, ja saaristo kuuluu Norjan kuningaskuntaan. Saaristo on arktisella alueella, joten siellä eläimistö eroaa tottumastamme paljon. Huippuvuorilla asuu muun muassa uhanalaisia jääkarhuja. Alue on kaukana mantereesta sekä asukasmäärältään pieni. Nykyisin saaristossa asuu enemmän jääkarhuja kuin ihmisiä, joka tekee paikasta mielenkiintoisemman. Halusin paneutua juurikin Huippuvuorten kestävä kehitykseen, enkä vain yleisesti maailmanlaajuiseen kestävä kehitykseen, sillä saaristossa asuu vain reilu 2000 ihmistä. Aihetta on myös yksinkertaisempi ymmärtää, kun sen rajasi, sillä silloin kestävä kehityksen ymmärrystä voi laajentaa.

Tutkimusongelma tässä opinnäytetyössä on Huippuvuorten painopisteet kestävässä kehityksessä. Tutkitaan onko Huippuvuorilla minkäänlaista kestävä kehityksen strategiaa käytössä ja mikäli on, selvitetään mitkä niistä ovat tärkeimmät ja mihin panostetaan eniten. Jotta nämä saatiin tarpeeksi kattavasti selvitettyä, oli tutustuttava paikallisiin asukkaisiin ja kyseltävä heidän tietojaan, sekä lisäksi tutustuttava paikallisiin yrityksiin jotta saatiin monipuolinen selvitys aiheesta. Tutkimuksen lopussa nostettiin esiin tulokset, sekä Huippuvuorten kestävä kehityksen painopisteet.

Aineistonkeruuta varten tein matkan Huippuvuorille Longyearbyeniin, jossa vietin viikon tutustuen kaupunkiin, sen lähiympäristöön, sekä muihin siirtokuntiin saaristossa. Paikalla pyrin myös ottamaan selvää paikallisten mieltymyksistä ja tiedoista kestävästä kehityksestä. Opinnäytetyön on tarkoitus selvittää mitkä ovat Huippuvuorten kestävä kehityksen painopisteet. Tutkimuksessa selvitettiin mitä paikalliset tietävät kestävästä kehityksestä, sekä miten he tietävät sen vaikuttavan Huippuvuorilla. Opinnäytetyössä selvitettiin myös käsite kestävä kehitys ja sen kolme osa-aluetta.

Tämä opinnäytetyö on jaettu seitsemään lukuun. Ensimmäinen luku on johdanto. Luvussa kaksi kerrotaan Huippuvuorista yleisesti, saariston historiasta ja ilmastosta sekä luonnon

monimuotoisuudesta. Alaluvuissa käsitellään myös tärkeimmät yritykset Huippuvuorilla, saariston vetovoimaisuus sekä suurimmat haasteet. Luvussa kolme avataan käsite kestävä kehitys sekä sen kolme osa-aluetta: sosiaalinen, ekologinen ja taloudellinen kehitys, sekä tutustutaan aiheeseen kestävä matkailu. Neljännessä luvussa käydään läpi käytetyt tutkimusmenetelmät, laadullinen tutkimus, triangulaatio ja sisällönanalyysi. Luvussa viisi on tutkimuksen tulokset, eli paikallisten Huippuvuorilla asuvien norjalaisten haastattelut sekä tutkitaan paikallisten yritysten kestävä kehityksen strategiaa. Luku kuusi sisältää tutkimustulosten analysointia ja kappaleessa seitsemän on pohdintaa tutkimuksesta sekä sen tuloksista.

2 Huippuvuoret

Tässä kappaleessa tutustutaan Huippuvuoriin ja saariston historiaan. Kappaleessa käydään myös läpi mitkä ovat suurimmat haasteet Huippuvuorilla, sekä mitä ovat tärkeimmät toimijat. Huippuvuorilla luonto on suuressa merkityksessä, joten tässä kappaleessa tutustutaan myös tarkemmin Huippuvuorten luontoon, sekä siihen, mikä tekee siitä vetovoimaisen.

2.1 Historia

Huippuvuoret ovat saaristo Jäämerellä, jotka kuuluvat Norjalle. Willem Barents löysi Huippuvuorten saariston vuonna 1596, ja siitä tulikin valaanpyytäjien tärkeä tukikohta, sillä alueella on paljon valaita ja hylkeitä. Saaristossa on keskitytty vuosien saatossa valaan pyytämisestä turkismetsästämiseen ja tutkimuksista kaivostoimintaan. Huippuvuoret ovat aina kiinnostaneet useita erialan ihmisiä. (Sysselmannen 2016a.) Saaristo ei kuulunut vuosisatoihin yhdellekään valtiolle, vaikkakin siellä on asunut useita kansallisuuksia sekä heimoja vuosisatojen saatossa. Huippuvuoret olivat ei-kenenkään maa ensimmäiseen maailmansotaan saakka, jolloin Svalbard-sopimus kirjoitettiin vuonna 1925 Pariisissa ja Huippuvuorten saaristo liitettiin Norjan kuningaskuntaan. Sopimuksessa annetaan muidenkin kuin vain Norjan käyttävän alueen luonnonvaroja. Sopimuksessa kielletään myös alueen käyttö sotilaallisissa tilanteissa ja määrätään että saariston on pysyttävä demilitarisoituna, eli alueella ei saa olla sotilaita, aseita eikä minkäänlaista sotilaallista ainesta. Vaikka Huippuvuoret kuuluvat Norjaan, toteutetaan tietyt asiat eri tavalla kuin mantereella. Esimerkiksi verot ovat matalat, sillä kaikki verot mitä saaristossa kerätään, on myös käytettävä siellä. englanniksi Huippuvuoret on nimeltään Svalbard ja Spitsbergen tarkoittaa pääsaarta. Tämä menee helposti sekaisin pidemmissä teksteissä. (Spitsbergen Svalbard 2013.)

Huippuvuorten kauniissa saaristossa on ollut monenlaista asukasta 400 vuoden aikana. Huippuvuorille tuli ensimmäinen ryntäys 1600-luvulla, kun Willem Barentsin löytöretken jälkeen puhuttiin Huippuvuorilta löytyvän paljon valaita, hylkeitä sekä mursuja. Ennen Euroopassa käytettiin paljon valasöljyä, niin kankaidenvalmistuksessa, nahankäsittelyssä, saippuassa sekä valaistuksessa. Kun valastus väheni Huippuvuorten saaristossa, tulivat tilalle venäläiset Pomorit, jotka aloittivat ansoituksen. Pomorit olivat alun perin ansoittajia sekä valastajia Vienanmerellä, joten kun he siirtyivät Huippuvuorille, oli heillä jo kokemusta kylmyydestä sekä arktisella alueella toimimisesta. He olivatkin ensimmäiset talvehtivat asukkaat Huippuvuorilla.

Kuva 1. *Papaver dahlianum* eli Huippuvuortenunikko (Lotta Syvänen 2016.)

1800-luvulla alkoivat ensimmäiset tutkimusretket Huippuvuorille. Tutkimusretkiä tekivät useat eri maat, muun muassa: Norja, Ruotsi, Venäjä, Ranska, Itävalta, Iso-Britannia, sekä Saksa. Tutkimusretkillä kaikki tiedot ja tutkimukset kerättiin talteen, joita esiteltiin myöhemmin Eurooppalaisissa akateemisissa piireissä. Nämä tutkimukset auttoivat ymmärtämään merivirtoja ja geologista kehitystä. Näiden tutkimusten ansiosta tiedetään myös useita arktisia eläimiä sekä kasveja, kuten kuvassa 1 oleva Huippuvuortenunikko. On tärkeää tietää millaisia kasveja sekä eläimiä aikaisempina vuosikymmeninä on ollut, jotta voidaan seurata niiden mahdollista kehittymistä taikka sukupuuttoa. Huippuvuorten tutkimukset ovat hyödyntäneet biologien ja geologien lisäksi useita eri tieteilijöitä kuten myös topograafikoita, kasvitieteilijöitä ja meritutkijoita. Vaikka Huippuvuorilla on paljon kiviä sekä kalliota, on siellä useille tieteenaloille tietoa mitä hyödyntää tutkimuksissa. Kaikki tutkimukset joita Huippuvuorten saaristossa on suoritettu eivät ole kuitenkaan vain tieteen vuoksi suoritettuja. Tutkimuksia ovat motivoineet taloudelliset hyödyt sekä poliittiset motivaattorit. Tosin usein myös tutkimuksia on motivoinut kaikki edellä mainitut syyt. (Norwegian Polar Institute 2015a.)

1900-luvun alussa perustettiin ensimmäiset kaivokset Huippuvuorille, tätä edesauttoi teollisuuden runsas kasvu Euroopassa samoihin aikoihin, joka tunnetaan myös nimellä teollisuuden vallankumous. Euroopassa tarvittiin paljon hiiltä, ja Huippuvuorilta sitä löytyi. Hii-

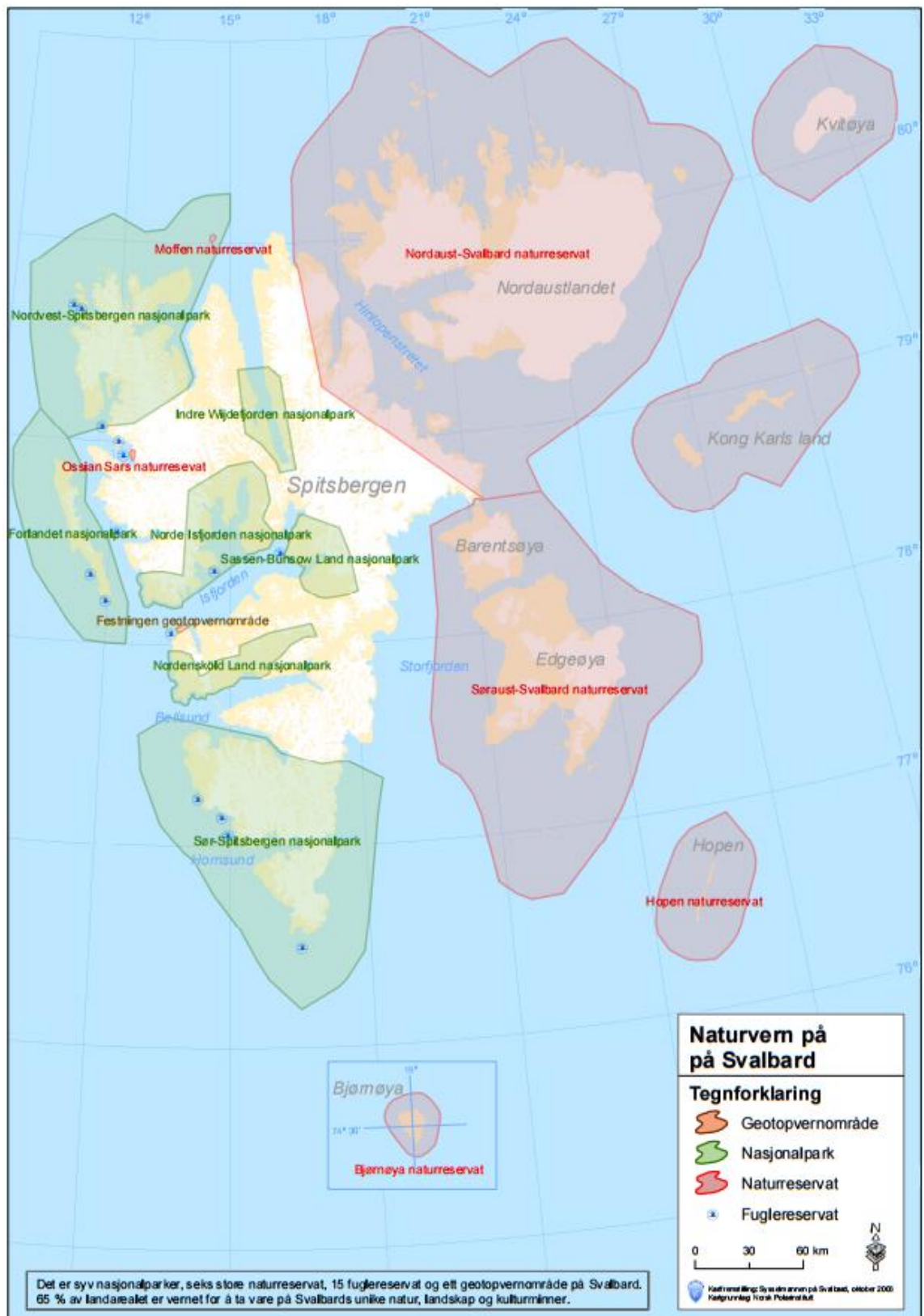
len hinta oli ennen todella korkea, joten Huippuvuorille ryntäsi paljon ihmisiä etsimään/kai-
vamaan hiiltä, sekä siitä saatavia mineraaleja, kuten sinkkiä, kultaa ja rautaa. Huippuvuo-
ret olivat tällöin ei-kenenkään maa, joten saaristo oli kaoottinen. Markkinoilla ymmärrettiin
Huippuvuoret mahdollisuutena maineeseen ja mammonaan, jolloin rahoittajia kaivoksen
perustamiselle löytyi helposti. Suurin osa näistä yrityksistä kuitenkin epäonnistui, jolloin
teollisuuskylä rakennettiin, mutta kaivosta ei koskaan avattu käyttöön. Nykyisinkin Huippu-
vuorilla näkyy saariston kaivoshistoria, sillä merkkejä tästä näkyy ympäri saaristoa. Tällai-
sia merkkejä ovat muun muassa hiilenkuljetus verkostot kaivoksilta satamaan sekä van-
hojen kaivosten sisäänkäynnit vuorten rinteillä. (Norwegian Polar Institute 2015a.)

Huippuvuoret ovat myös olleet osallisena toisessa maailmansodassa. Huippuvuoria ei so-
dan aikana eikä sen jälkeen kukaan valloittanut, mutta Saksa yritti kyllä. Saksalaiset eivät
ikänä valloittaneet saaristoa, mutta kävivät sotaa ilmastotiedoista vuonna 1941, sekä mie-
hittivät saariston. Huippuvuorilla ei ollut mikään muuttunut saksalaisten miehityksen ai-
kana, ennen kuin Hitler hyökkäsi Neuvostoliittoon vuonna 1941. Tällöin Barentsinmerestä
tuli tärkeä strateginen paikka. Saksalaiset rakensivat oman sääasemansa Huippuvuorille,
ja samana vuonna saariston asukkaat evakuoitiin. Toisen maailmansodan aikana oli hiilen
louhinta jo hyvissä kantimissa, ja ettei hiili päätyisi saksalaisille, sytytettiin kaikki hiili tu-
leen. Vuonna 1943 saksalaiset tulivat suurten taistelulaivojensa kanssa Huippuvuorille,
jolloin Longyearbyen, Barentsburg ja Grumant pommitettiin maan tasalle. Tämän jälkeen
loppusota sujui Huippuvuorilla rauhallisissa merkeissä. Kun saksalaiset vuonna 1945 läh-
tivät Huippuvuorilta, sytyttivät he tuleen lähes kaikki sääasemansa. Nykyisin Huippuvuo-
rilla on enää yksi pystyssä, Haudegen Koillismaa-saaressa. Sääasemaa pidetään yhtenä
tärkeänä kulttuuriperintönä Huippuvuorilla. (Norwegian Polar Institute 2015a.)

2.2 Siirtokunnat ja luonto

Huippuvuorilla asuu sijaintiinsa nähden yllättävän paljon ihmisiä, saaristossa on melko
suuria siirtokuntia. Nykyisin Huippuvuorilla on asukkaita noin 2700, joista suurin osa on
norjalaisia. Norjalaisten kanssa Huippuvuorilla on asunut myös neuvostoliittolaisia ja ve-
näläisiä. Nykyään Huippuvuorilla asuu norjalaisten ja venäläisten lisäksi myös ukrainalai-
sia. Suurin osa saariston asukkaista asuu Länsimaa-saarella, saariston pääkaupungissa
Longyearbyenissä. Toinen suuri asutuskeskus Huippuvuorilla on Barentsburg, jossa asuu
pääosin venäläisiä ja ukrainalaisia kaivostyöläisiä. Saaristossa on useita kaivosyrityksiä,
joilla on useita kaivoksia ympäri saaristoa. Kaivosyritykset ovat yksi suuri työllistäjä Huip-
puvuorilla. Vaikka kaivoksia on nykyisin vähemmän kuin 1900-luvulla kun kaivoksia alettiin
perustaa, työllistävät kaivokset silti suurimman osan Huippuvuoren asukkaista. Muita
asuttuja saaria Huippuvuorilla ovat Karhusaari (Bjørnøya) sekä Hopen. Saaristossa on
useita saaria, jotka ovat osa isompia kuin muut mutta asumattomia (Rantapallo 2015.)

Asuttuja siirtokuntia saaristossa ovat Barentsburg, Karhusaari, Hopen, Longyearbyen, Ny-Ålesund sekä Pyramiden. Osa edellä mainituista on pieniä siirtokuntia, joissa asuu vain kourallinen ihmisiä.

Kuva 2. Huippuvuoret jaoteltuna luonnonsuojelualueisiin (Sysselmannen 2016.)

Syy miksi kaikkia saaria Huippuvuorilla ei ole asutettu selittyy luonnonsuojelualueilla. Vaikka Huippuvuorilla on tehty paljon kokeita sekä tutkimuksia ja tutkimusretkiä, pyritään siellä myös suojelemaan alueen kaunista ja pysäyttävää vuorten ympäröimää luontoa. Kun Huippuvuorten sopimus tehtiin vuonna 1925, aloitettiin myös työt luonnon sekä kulttuurin suojelemiseksi. Sopimuksen solmimisen jälkeen selvitettiin saariston eläinlajikkeita sekä samoihin aikoihin aloitettiin suunnittelemaan ensimmäisiä luonnonsuojelualueita. Kaksi ensimmäistä aluetta perustettiin jo vuonna 1932. Myöhemmin 1960-luvulla huomattiin kiinnostuksen kasvavan Huippuvuoria kohtaan, jolloin tehtiin päätös laajentaa luonnonsuojelualueita. Vuonna 1973 Huippuvuorten saaristossa oli kolme suurta kansallispuistoa; Forlandet, Nordvest-Spitsbergen ja Sør-Spitsbergen. Samana vuonna saaristossa oli myös kaksi suurta luonnon suojelualueita; Nordaust-Svalbard ja Sør-aust-Svalbard. Kuvassa 2 on kuvattuna Huippuvuorten kansallispuistot vihreällä ja luonnonsuojelualueet punaisella. Näiden luonnonsuojelualueiden lisäksi oli myös 15 lintujen suojelualueita. (Norwegian Polar Institute 2015b.)

Taulukko 1. Huippuvuorten asukasmäärä jaoteltuna siirtokuntiin. (City population 2016)

Siirtokunta	1998	2004	2010	2015
Barentsburg	791	812	449	468
Karhusaari	8	9	9	9
Hopen	4	4	4	4
Longyearbyen	1 698	1 831	1 970	2 060
Ny-ålesund	27	33	100	130
Pyramiden	451	0	0	0
Yhteensä	2 979	2 689	2 532	2 671

Taulukossa 1 on lueteltuna kaikki saariston asutuskeskukset, joista osassa asuu vain kourallinen ihmisiä, kun taas toisessa osassa saattaa asua melkein kaikki saariston asukkaat. Taulukossa on lueteltuna niin eri saaret kuin myös siirtokunnat. Osaa siirtokunnista ei asuta enää kukaan ja osassa siirtokunnissa vaihtuu asukasluku puolen vuoden välein. Esimerkiksi Hopen-saarea asuttaa vakituisesti neljä asukasta, sekä Karhusaarta asuttaa ainoastaan sää- ja radioaseman henkilökunta, joka vaihtuu kuuden kuukauden välein. Taulukosta 1, voidaan huomata kuinka asukasmäärä on lisääntynyt yhdessä maailman pohjoisimmassa siirtokunnassa, Ny-ålesundissa vain 17 vuodessa, 27 asukkaasta jopa 130 asukkaaseen. Vaikka Ny-ålesundissa sekä Longyearbyenissä asukasmäärät ovat

nousseet paljon, on Huippuvuorten kokonaisasukasmäärä laskenut yli 300 henkilöllä siten vuoden 1998. Taulukosta on näkyä hyvin Huippuvuorten saariston väestönkeskitys-kohteet. (Sysselmannen 2014.)

Kuva 3. Hylätty Pyramidenin siirtokunta (Lotta Syvänen 2016).

Huippuvuorten saaristo on ollut erittäin tärkeää kaivosaluetta. Huippuvuorten tärkeimmät kaivoskaupungit olivat ennen Longyearbyen, Sveagruva, Pyramiden (kuva 2), Barentsburg sekä Ny-ålesund. Saariston kaivokset ovat hiilikaivoksia, joissa on erotettu kulta, sinkki, rikki, lyijy ja kupari, joita on jalostettu myöhemmin eteenpäin (Sysselmannen 2016b). Nykyisin kaivostoiminta on menettänyt arvoaan, ja kaivostoiminta Huippuvuorilla onkin hiljentynyt. Paikallinen kaivosyrittäjä Store Norske Spitsbergen Grubekompani on ollut vuosia talousvaikeuksissa ja joutunut sulkemaan kaivoksiaan kannattamattoman kaivostoiminnan vuoksi. (Barents Observer 2016.) Osa saariston asukkaista on ennen asunut entisessä venäläisessä kaivoskaupungissa Pyramidenissa. Sitten kaupunki on hylätty, kun kaivostoiminta on lopetettu ja siellä ei nykyään vakituisesti asu enää ketään. Kuvassa 3 näkyy Pyramidenin siirtokunnan nykyäkymää, hylättyjä rakennuksia kuten uimahalli, taloja sekä osa kaivoksesta. Taulukosta 1 voi myös huomata kuinka tärkeää kaivostoiminta on Huippuvuorilla elämiselle. Pyramiden osoittaa sen, että kun kaivostoiminta lakkaa, on mahdollista että koko kaupunki tulee hylätyksi. Pyramidenista voidaan kuitenkin myös oppia, kuinka vanhasta kaivoksesta saa hyödynnettyä turistinähtävyyden. (Sysselmannen 2014.)

Kuva 4. Arktinen alue (Arctic Portal 2016).

Arktisen alueen määritellään kulkevan Kanadasta Venäjälle ja Alaskasta Norjaan. Arktisia meriä ovat Barentsin, Norjan, sekä Itäisen Siperian meret, jolloin näiden merien rantaviivat ovat arktisella alueella. Tämä näkyy kuvassa 4, jossa on rajattu arktinen alue sinisen katkoviivan sisään. Huippuvuoret sijaitsevat kuvasta katsottuna Grönlannista oikealle yläkulmassa. Kuvasta selviää myös kuinka kaukana Huippuvuoret ovat mantereesta. Meri on talvisin jäässä arktisella merellä, jolloin merijää voi olla jopa 5-10 metriä paksua. Kaikkein paksuin jää ei sula aina edes kesäksi, vaan pysyy jäässä ympäri vuoden. Arktinen meri aiheuttaa merijäätä myös lähelle ulottuviin jokiin ja kanaviin. Huippuvuoret sijaitsevat arktisella Norjanmerellä. (Stonehouse & Snyder 2010, 7-8.) Merijää muodostuu merivedestä, jolloin meressä on myös jäävuoria, sekä jääsaaria. Jäävuoret ja jääsaaret ovat muodostuneet lumesta, ja lohjenneet mereen laskevista jäätiköistä. Jäävuoriksi määritellään olevan jäätiköstä lohjenneet yli viisi metriä korkeita kappaleita, jääsaaria ovat tästä pienemmät kappaleet. Jäämerellä, missä Huippuvuoret sijaitsevat, on merijää jopa kolme metriä paksua. Paksuinta merijää on Grönlannin ja Kanadan pohjoisrannikolla. (Leppäranta & Myrberg 2014, 61, 73.)

Kuva 5. Poro syömässä vuoristossa (Lotta Syvänen 2016.)

Kuva 6. Etelänkiislat uinnilla (Lotta Syvänen 2016.)

Vaikka Huippuvuorilla on kylmä ja maa ikijäässä, elää siellä useita eri lintulajikkeita ja naaleja, poroja, sekä uhanalaisia jääkarhuja. Kuvista 6 ja 7 näkyy useasti nähtäviä eläimiä, poroja ja etelänkiisloja. Arktinen ilmasto verottaa eläimistöä Huippuvuorilla, mutta Golfvirran ansiosta meri pysyy enimmäkseen sulana joka edesauttaa joidenkin lajien selviytymistä. Tämän ansiosta alueella on planktonkasvustoja, joka houkuttelee alueelle valaita. Jääkarhut saavat ravintonsa partahylkeistä ja norpista, joita on paljon saaristossa. (National Geographic 2010.)

2.3 Vetovoimaisuus

Vetovoimaa kasvattavat saaristossa järjestettävät festivaalit, kuten tammikuun lopulla järjestettävä Polar Jazz. Muita tapahtumia saaristossa ovat Sunfest Week, jolloin juhlitaan talviöiden loppumista maaliskuussa. Ennen pimeää talvea saaristossa juhlitaan talven alkamista taidefestivaalilla ja Blues Festivalilla. Festivaaleja ja muita tapahtumia järjestetään, sillä niillä saadaan näkyvyyttä, mutta ne myös auttavat jaksamaan pimeän talven yli. (Rantapallo 2015.)

Saaristolla on myös muita vetonauloja sillä luonto on uskomaton saaristossa. Luonto ja vuoret ovat tärkeä osa Huippuvuoria, saaren korkein kohta onkin 1 717 metrin korkeuteen kohoava Newtontoppen. Huippuvuorilla on paljon vuoria, mutta kuitenkin saariston pinta-

alasta 60 % on lunta ja jäätikköä. Kasvillisuus saaristossa on tästä syystä heikkoa. Leudoimmat alueet saaristossa luokitellaan tundrakasvillisuuden alueiksi, eikä saarella kasva mitään korkeaa, pääasiassa saaristossa ei kasva mitään yli 10 cm korkuista. (Rantapallo 2015.)

Taulukko 2. Lentohinnat Longyearbyeniin. (Momondo 2016a.)

Yhtiö	Matkustusaika	Hinta
SAS	2.-13.3.2017	487 €
Norwegian	2.-13.3.2017	422 €

Huippuvuorille matkustaessa lennetään Oslon kautta Longyearbyeniin, joillakin lennoilla pysähdytään vielä Tromssassa ennen Huippuvuorille pääsyä. Taulukossa 2 on taulukoituna lentohinnat Huippuvuorille maaliskuun ensimmäiselle kokonaiselle viikolle. Lennot ovat katsottu välille Helsinki – Longyearbyen ja molemmat lennot tekevät välilaskun Oslolla. Lippujen hinnat ovat meno-paluu, jolloin yhden suuntaiselle lennolle ei jää paljoa hintaa. Huippuvuorille lentävät säännöllisesti. (Momondo 2016a.) Finnair aikoi aloittaa lennot kesäkaudelle 2016 suoraan Helsingistä Huippuvuorille, mutta yhtiö joutui peruuttamaan lennot. Lennot peruutettiin koska Finnair ei saanut lupaa lentää Huippuvuorille, vaikka Suomen ja Norjan välillä on Open Skies-sopimus. Sopimus antaa luvan lentää toisen maan ilmatilassa, mutta Huippuvuorten ei katsottu kuuluvan sopimuksen piiriin. (Helsingin Sanomat 2016.)

Taulukko 3. Majoitushinnat Longyearbyenissä. (Momondo 2016b.)

Majoitus	Matkustusaika	Hinta
Svalbard Hotell & Lodge	2.-13.3.2017	1 920 €
Radisson Blu Polar Hotel Spitsbergen Longyearbyen	2.-13.3.2017	2 726 €
Coal miners' cabins	2.-13.3.2017	776 €

Majoittautuminen Huippuvuorilla on kallista. Taulukosta 3 näkyy, kuinka neljän tähden hotellista Longyearbyenin keskustassa joutuu maksamaan 2 726 € seitsemän yön majapaikasta. Kahden tähden hotelli Svalbard Hotell & Lodge kustantaa 1 920 € seitsemälle yölle. Halvin vaihtoehto on majoittua hostellissa, eli Coal miner's cabins:issä, jolloin seitsemän yön majapaikka maksaa 776 €. (Momondo 2016b.)

Taulukko 4. Yöpymisien kasvu Huippuvuorilla. (Sysselmannen 2014)

Yöpyminen Huippuvuorilla	2005	2008	2011	2014
Kokous	12 456	17 565	20 888	31 705
Vapaa-aika	41 086	56 302	48 908	80 589
Yhteensä	53 542	73 867	69 796	112 294

Taulukosta 4 näkyy yöpymisien nopea kasvu, etenkin vapaa-ajan yöpymisissä vuosien 2011 ja 2014 välissä. Vapaa-ajan yöpymisien määrä on lähes tuplaantunut. Myös kokousyöpymisissä on tapahtunut kasvua, joskin ei ihan yhtä nopeasti. Noin kymmenessä vuodessa, vuosien 2005 ja 2014 yöpymisien määrä on tuplaantunut. Vapaa-ajan- sekä kokousyöpymisien kasvu on vaikuttanut myös lentoliikenteeseen, joka kasvaa tasaista vauhtia vuosittain. (Sysselmannen 2014.)

Huippuvuoren vetovoimaisuus johtuu selkeästi muista asioista kuin halvoista lennoista ja majoituksesta. Arktinen alue tarjoaa luonnonkauniin näkymän sisältäen vuoria, kivikkoisia saaria, jäätiköitä sekä jokia ja vuonoja. Maisemat ovat joka suuntaan katsottaessa henkeäsalpaavat. Siirtokuntien ulkopuolella luonto on todellista erämaata joka on kesäisin vehreänä, mikä saattaa yllättää matkailijan kylmässä ilmassa. Kesäisin matkailijat usein yllättyvät kun vastassa on kylmän ja jäisen tuulen tilalla lämmin tuuli, sekä kirkas kesäkesän aurinko paistaa ympäri vuorokauden. Talvisin saattaa yllättää se, että talvilämpötilat arktisella alueella ovat jopa mietoja, verrattuna mantereella oleviin lämpötiloihin, eivätkä jäisen kylmiä. (Stonehouse & Snyder 2010, 8-9.)

2.4 Suurimmat haasteet Huippuvuorilla

Huippuvuorten saaristo sijaitsee kaukana mantereesta arktisella alueella, joten paikallisella väestöllä ja ekosysteemillä on omat tapansa selviytyä. Ongelmia aiheuttavat niin sijainti muuhun maailmaan nähden sekä luonto ja kuinka hyödyntää sitä kuitenkin vaati- malla siltä liikoja. Erämatkailu erityisesti on luontoa kuluttavaa. Erämatkailun määritellään olevan matkailua jossa mennään alueelle, joka on luonnontilassa, syrjässä ja alkukantainen. Suurin osa maailman erämatkailusta sijoittuu napaseuduille, sillä ne ovat kaukana muista keskuksista. Ennen vanhaan erämatkailua on vältelty, sillä alueet ovat olleet vaarallisia villieläinten kuten jääkarhujen vuoksi, mutta nykyisin erämaat ovat jo pääasiassa turvallisia matkailijoille ja taloudellisesti tuottoisia alueita. Nykyään eräalueita pyritään suojelemaan mahdollisimman hyvin. (Stonehouse & Snyder 2010, 79.)

Haasteita Huippuvuorilla, kuten myös muilla arktisilla alueilla, aiheuttaa ilmastonmuutos. On mitattu että arktisilla alueilla ilmasto on lämmennyt tuplasti muuhun maailmaan verrattuna, jolloin sillä on suuret vaikutukset alueeseen, sekä alueen ekosysteemiin. Tämän voi huomata muun muassa lyhemmistä ja leudommista talvista, jonka takia lumen ja jään määrä vähenee, sekä jäätiköiden sulamisesta. Ainoastaan edellä mainitut asiat aiheuttavat erittäin paljon ongelmia eläimistölle, kuten esimerkiksi jääkarhulle. Ilmastonmuutos aiheuttaa arktisilla alueilla myös lämpötilojen nousua, niin ilmassa kuin meressäkin, sekä eroosiota rannikoille ja maaston murenemista. (Stonehouse & Snyder 2010, 65–67.)

Muun muassa metsästys, niin hylkeiden kuin valaidenkin, on häirinnyt eläinkantoja, ja aiheuttanut lopullisia muutoksia sekä jopa sukupuuttoa. Metsästys on suosittua arktisilla alueilla, kuten myös Huippuvuorilla, sillä alueella on paljon hylkeitä, valaita sekä mursuja, joista on saatu metsästyksen kautta öljyä, turkiksia, luuta sekä nahkaa. Nykyisin tunnetaan turkislaadut kuten arktinen tundra, sekä subarktinen metsätundra (Stonehouse & Snyder 2010, 68–69.) Vaikka osa ennen liikametsästetyistä lajeista on jo palautumassa elinvoimaisiksi, osa lajeista on edelleen uhanalaisia. Esimerkiksi Grönlanninvalas on edelleen erittäin uhanalainen. Nykyisin onkin keksitty metsästyksen sijaan matkailijoille viihdykkeeksi valassafarit, jossa paikallinen opas vie matkailijat veneellä valaiden luo, jossa niitä katsellaan niiden omassa elinympäristössään. (Stonehouse & Snyder 2010, 68–69.)

Kuva 7. Sinivalas (Lotta Syvänen 2016).

Ihmisten tehtävä on suojella meriä. Viime vuosikymmeninä maailmalla meriä on liikakalastettu, joka on aiheuttanut kalakantojen merkittävän pienenemisen. Haittaa merille on ollut myös teollisuudesta, sekä maataloudesta. Vaikka yleisesti puhutaan kalakantojen vähene- misestä, ovat myös useat valaslajit uhattuina. Kuvassa 8 näkyy uhanalainen sinivalas Isfjordenin vuonossa. Arvioidaan että valaskannat ovat pienentyneet vuoden 1900 4,4 mil- joonasta suuresta valaasta nykyisin noin miljoonaan. Vaikka valaanpyynti on suurimpia syitä uhanalaistumiseen, on siihen nykyisin kansainvälinen säännöstely, jonka avulla yrite- tään pelastaa valaita kuolemasta sukupuuttoon. Vuonna 1984 on tehty sopimus kaupalli- sen valaanpyynnin kiellosta, mutta Islanti, sekä Norja kieltäytyvät toimimasta sopimuksen mukaan. (Leppäranta & Myrberg 2014, 170.)

2.5 Tärkeimmät yritykset Huippuvuorilla

Huippuvuoret sijaitsevat kaukana mantereesta, jolloin on tärkeää, että saaristossa sijaitse- vat yritykset ja organisaatiot toimivat kestävästi, sekä luontoa kunnioittaen. Erityisesti kai- vosyrityksillä on suuri vastuu, jottei kaivostoiminta tuhoa luontoa lopullisesti. Kaivostoi- minta aiheuttaa ympäristölle paljon vahinkoa mutta myös turismilla on oma haittansa ym- päristölle. Turismin määrä on kasvanut vuosittain Huippuvuorilla, joten myös matkailijoi- den haittavaikutukset ympäristölle ja erämaalle ovat kasvaneet. Tämän takia jokaisen matkaajan oleviin hyvä tutustua Huippuvuorten sääntöihin jotka löytyvät liitteestä 2. Sään- nöissä kielletään roskaaminen, kukkien ja kasvien poiminta sekä historiallisen kulttuuri- jäännöksen kerääminen. Kiellettyä on myös eläinten häirintä, sekä erityisesti on myös mainittu jääkarhujen häiritseminen, siitä voi olla suurta vaaraa karhulle, kuten myös ihmi- selle. Ilman asetta ei kuitenkaan tulisi poistua siirtokunnan ulkopuolelle, sillä jääkarhut ovat todella vaarallisia eläimiä. Tämän vuoksi suositellaan käytettävän jo valmiita aktivi- teetti paketteja, jolloin niin eläimet kuin ihmisetkin ovat paremmin turvassa. (Miljøstatus 2013a.)

Huippuvuorilla on ollut kaivostoimintaa yli sata vuotta, ja sitä pidetään erittäin tärkeänä siirtokuntien säilymiselle. Nykyisin Huippuvuorilla sijaitsee enää vain neljä edelleen toimin- nassa olevaa kaivosta: Sveassa, Barentsburgissa, Lunckefjellissa sekä yksi lähellä Lon- gyearbyeniä. Ennen kaivoksia on ollut muuallakin Huippuvuorilla. Vaikka nykyisin kaivok- sia on neljä, on saaristossa vain kaksi kaivosyhtiötä: norjalainen Store Norske Spitsber- gen Grubekompani ja venäläinen Trust Arktikugol (Miljøstatus 2013b). Nykyisin suosittu turistinähtävyys, ja entinen neuvostoliittolais-venäläinen kaivoskaupunki Pyramiden jossa toimi Trust Arktikugol, on ollut hylättynä jo vuodesta 1998. Tästä voidaan huomata että mi- käli tuotteistamisesta löytyy osaamista, voidaan hylättyä kaivosta vielä hyödyntää muussa käytössä.

Kuva 8. Arktikugol Spitsbergenin tunnus entisessä kaivoskaupungissa Pyramidenissa (Lotta Syvänen 2016).

Näistä neljästä kaivoksesta on louhittu hiiltä noin kaksi miljoonaa tonnia. Hiilellä pyöritetään voimalaitoksia Longyearbyenissä sekä Barentsburgissa, lisäksi hiiltä myydään Eurooppaan. Hiilen louhimiselle on annettu paljon rajoitteita, sekä päästörajoja, sekä on vaadittu että molemmat, Store Norske Spitsbergen Grubekompani ja Trust Arktikugol (kuva 9.) hakevat lupaa kaivostoiminnalleen. Kun kaivoksia on useampi, ovat myös ympäristöhaitat suuremmat, kuin vähemmällä määrällä kaivoksia. Kaivokset vievät myös tilaa oikealta erämaalta ja villieläimiltä. Yksi suurta huolta aiheuttava aihe louhimisessa on kun hiiltä louhitaan, voi valua vettä ja saasteita vuonoihin ja täten saastuttaa merta. (Miljøstatus 2013b.)

Jotta Huippuvuorille matkustavalle olisi muuta tekemistä kuin vain kävellä Longyearbyenin pääkatua edestakaisin, on matkailijoille paljon puuhaa saaristossa. Päivittäin matkailijoille on 20 aktiviteettivaihtoehtoa, on matkoja läheisiin siirtokuntiin kuten Pyramideniin taikka Barentsburgiin, koirasafareita, vaellusta, tutustumista hiilikaivostyöntekijän työhön ja työoloihin sekä paljon muuta. Useat aktiviteetit sisältävät veneretken taikka talvisin merijään-aikaan moottorikelkkaretken. Longyearbyenissä on useita eri aktiviteettijärjestäjiä, joten jokaiselle matkustajalle varmasti löytyy mieleistä tekemistä. Aktiviteetit jakautuvat kesä- ja talvikaudelle, tosin osa aktiviteeteistä on mahdollista toteuttaa myös molempina vuodenaikoina, esimerkiksi koiravaljakkoajelu. (Spitsbergen Travel 2016.)

Kuva 9. Maltalainen risteilyalus Pyramidenin edustalla (Lotta Syvänen 2016).

Yksi erittäin tärkeä toimija Huippuvuorten ja yleisesti arktisilla vesillä on AECO, eli Association of Arctic Expedition Cruise Operators. Yhdistys suojelee arktista merta, eli se toimii 60 pohjoisen leveyspiirin pohjoispuolella käsittäen Huippuvuoret, Jan Mayenin, Grönlandin, Arktisen Kanadan, sekä Arktisen Venäjän. AECO on omistautunut tekemään arktisilla vesillä kulkemisesta turvallista ja ympäristöystävällistä. He pitävät huolen että kaikki arktisilla vesillä kulkijat saavat tuoreimmat ohjeet kuinka toimia ympäristöä vahingoittamatta. AECOlla on ohjeita niin risteily-yrityksille kuin myös yksityiselle purjehtijalle, sekä kuinka toimia villieläinten kuten mursujen, jääkarhujen sekä valaiden kanssa. (AECO 2016.) Miljøstatusksen sivustolla (2013) kerrotaankin, että risteilyt (kuva 10) ovat lisääntyneet Huippuvuorilla, sekä erityisesti risteilymatkustajien määrä on tuplaantunut. Aiemmassa taulukossa 2 huomattiin, on myös vapaa-ajan matkustajien määrä lähes tuplaantunut.

3 Kestävä kehitys

Tässä kappaleessa on keskitytty kestävään kehitykseen ja sen osa-alueisiin. Kappaleessa selitetään käsitteet sekä syvennytään kestävään matkailuun. Kestävän matkailun kappaleessa käydään läpi mitä kestävä kehitys aiheessa tarkoittaa.

3.1 Osa-alueet

Kestävä kehitys käsitteenä tarkoittaa luonnonvarojen käyttämistä siten, ettei luonnolle aiheudu parantumatonta haittaa, sekä että ihmisillä on samat perusoikeudet joka puolella. Kestävä kehitys on jaettu osiin: ekologiseen, kulttuurilliseen ja sosiaaliseen sekä taloudelliseen kehitykseen. Kestävä kehitys on tärkeää, sillä maapallolla asuu yli seitsemän miljardia ihmistä, eli noin 9 kertaisesti 1700-luvun 800 miljoonaa asukasta. Maapallo on erittäin kansoitettu, ja väkimäärä kasvaa vuosittain tasaisesti. Jokainen asukas maapallolla pyrkii parantamaan elintasoaan, joka aiheuttaa painetta maapallon kestävyydelle. Ihmiset, kuten muutkin lajit, tarvitsevat selviytyäkseen vettä ja ruokaa, sekä turvaa mahdollisilta uhilta. Vaikka ihmiset pyrkivät suojelemaan luontoa, sitä ei suojella kuitenkaan tarpeeksi siihen nähden että luonto on ihmisille elinehto. Luonnosta saadaan happea, typpeä ja vettä, eli kaikkea mitä elämiseen vaaditaan. Luonto ei ole ainoa joka kärsii epätasa-arvoisuudesta, myös ihmiset ovat eriarvoisessa asemassa. Osa ihmisistä elää täydessä yltäkylläisyydessä kun samaan aikaan toisaalla pyritään löytämään ruokaa mitä syödä ja puhdasta vettä mitä juoda. Maailmantalous pyörittää tätä kaikkea, jolloin se aiheuttaa suuren riskin ympäristölle, sekä miljardeille ihmisille ja muille lajeille. Kestävä kehitys on näkökulma tälle asialle, joka inspiroi maailmaa tavoittelemaan sitä. Kestävä kehitys asettaa tavoitteita pyrkiä parantamaan ja kehittämään. Mikäli kestävä kehityksen tavoitteet saavutetaan, ei maailmassa ole enää äärimmäistä köyhyyttä ja nälänhätää, ympärimaailman pystytään luottamaan poliisiin ja yhteisön kestävyyteen sekä ympäristö on turvassa ihmisten aiheuttamalta hajoamiselta. (Sachs 2015, 1-4.)

Ekologinen kestävä kehitys on yksi tärkeä osa kestävää kehitystä. Jotta kestävä kehitys voi onnistua, vaaditaan siihen myös ekologinen puoli, jolloin luontoa pyritään vahingoittamaan mahdollisimman vähän. Tämä on perusehto kestäväälle kehitykselle, sillä kuten aiemmassa kappaleessa mainittiin, on luonto elinehto elämälle maapallolla. Ilman luontoa ei olisi typpeä, happea taikka vettä. Ekologisessa kestävässä kehityksessä tärkeintä on toimia luonnon kantokyvyn mukaan, jotta luonnon monimuotoisuus ei kärsi. Luonnon monimuotoisuutta tarvitaan jotta ekosysteemi toimii kuten, sen on tarkoitus. Ilmastomuutos ja luonnon monimuotoisuuden vähentyminen ovat todellinen uhka maapallolle, jotka tulee ottaa vakavasti. Ekologisen kestävä kehittäminen on todella kiireellistä.

Jotta ilmastonmuutos ja luonnon monimuotoisuus pystytään säilyttämään, on ihmisen sopeuduttava luonnon kestävykseen, sekä pyrittävä pienentämään omia jälkiään. Ihmiset ovat käyttäneet paljon fossiilisia polttoaineita, öljyä ja kivihiiltä. Näiden avulla on saavutettu teollinen läntinen maailma. Fossiiliset polttoaineet ovat myös tuottaneet taloudellista hyötyä, jolloin niitä on pystytty kehittämään peruspalveluita yhteiskunnassa. Fossiilisten polttoaineiden käyttö ei kuitenkaan ole ekologista kehitystä. Niiden käyttö on mahdollisesti aiheuttanut osaltaan ilmaston muutoksen, jolloin niiden aikaansaama kehitys heikentää nykyisten ja tulevien sukupolvien mahdollisuuksia perustarpeiden tyydyttämiseen. Tämä koskee erityisesti kehitysmaita. (Global.Finland 2013.) Tämän lisäksi ihminen elää yli maapallon kantokyvyn. Tätä seurataan käsitteellä ekologinen jalanjälki, jonka avulla tarkkaillaan kuinka paljon ihmiset voivat käyttää luonnonvaroja, sekä kuinka paljon luonnonvaroja käytetään liikaa. Suurin ekologinen jalanjälki on Arabiemiirikunnilla, eli yli 10 hehtaaria asukasta kohden. Pienin ekologinen jalanjälki on Afganistanilla, alle hehtaarin asukasta kohden.

Puhutaan myös maapallon kantokyvystä, eli ihmisen käyttämän luonnon ja luonnonvarojen määrää. Tällä tarkoitetaan ihmisen viljelysten, lihantuotannon, kalastuksen ja urbaani-alueiden luomista tai käyttämistä. Vuoteen 2015 ihminen oli käyttänyt 1,4 maapalloa. Ennen on uskottu että luonnonvarat eivät ehdy, jolloin nykyinen talouskasvu olisi mahdollinen. Luonnonvarat eivät kuitenkaan ole kaikki uusiutuvia. Kaikkialle maailmassa ei ole kestävä kehityksen mukaisesti mahdollista saada samanlaista aineellista elintaso kuin läntisissä teollisuusmaissa. Jotta tämä olisi mahdollista, olisi irrottauduttava öljyn käytöstä ja siirryttävä kestävämpiin energiamuotoihin, tämä kuitenkin vaatisi täydellistä rakennemuutosta yhteiskuntaan kaikkialla maailmassa. Täydellinen rakennemuutos olisi mahdollinen, mikäli tehtäisiin erittäin pitkälle ulottuvia suunnitelmia. (Borg & Joutsenvirta 2015, 96–98, 225–227.)

Sosiaalinen kestävä kehitys on hyvinvoinnin periytymistä sukupolvelta seuraavalle. Sosiaalinen kestävä kehitys pyrkii säilyttämään kulttuureja seuraaville sukupolville, jolloin se vahvistaa yhteiskunnan kansalaisten yhtenevyyttä sekä sosiaalista pääomaa. Suurimpia haasteita sosiaalisen kestävyyskannalta ovat runsas väestönkasvu, köyhyys sekä ravintoarvoltaan puutteellinen ruoka ja perusterveydenhuolto. Näillä asioilla on myös merkittävä vaikutus ekologiseen ja taloudelliseen kehitykseen. Jotta kyseisiä haasteita vastaan voidaan taistella, vaatii se toimivaa yhteistyötä kansainvälisesti sekä yksittäisen valtion sisällä. Valtion sisällä voidaan vaikuttaa jo kansalaisten perushyvinvoinnilla, kuten perusterveydenhoidolla. (Ympäristöministeriö 2016.)

Tärkein tavoite sosiaalisessa kehityksessä on mahdollistaa jokaiselle samanarvoinen elämä. Jotta kaikilla olisi perustoimeentulo, toteutuvat perusoikeudet sekä mahdollista parantaa elämänlaatuaan kouluttautumalla. Maailmanlaajuiset haasteet tämän toteutumiselle on ihmisten ja sukupuolten eriarvoisuus, riittämätön terveydenhuolto sekä koulutusmahdollisuuksien puute. Sosiaaliseen kestäväan kehitykseen kuuluu myös kulttuurillinen kehitys. Kulttuurillisen kestävyuden tavoite on lisätä kulttuurien tuntemusta, sekä levittää tietoutta erilaisista kulttuureista. Kulttuurillinen kestävyys on monipuolinen, sillä siihen sisältyy aineettomia ja aineellisia asioita, joka tekee siitä myös hankalan määrittää. Tämä tarkoittaa sitä että se elää ja muuttuu samoin kuin ihmisetkin. Jotta kulttuurillista kestävyyttä voidaan edistää, on pyrittävä suojelemaan kansanperinteitä sekä kulttuurihistoriallisesti merkittäviä paikkoja ja maisemia. Jotta pystytään suojelemaan kulttuurihistoriallisesti merkittäviä paikkoja, on perustettu kasvatus-, tiede- ja kulttuurijärjestö UNESCO, joka suojelee kulttuurillisesti merkittäviä paikkoja, sekä luontoa. (Suomen YK-liitto 2016.)

Taloudellinen kestävä kehitys on edellytys yhteiskunnan toimimiselle. Maailma on jakautunut 55 korkeantulotason maahan, 103 keskitulotason maahan sekä 36 matalantulotason maahan. Jakaantuminen selittyy teollisuuden vallankumoukseen 1700-luvulla. Ennen teollisuuden suurin harppaus kehitymistä, oli maailma keskimäärin jakautunut tasan taloudellisesti. Euroopassa taloudellinen nousu on alkanut luoteis-Euroopasta Isosta Britanniasta, josta se on kulkeutunut kaakkois-Eurooppaan Balkanille. Teollisuuden leviäminen alkoi rannikkoalueilta, joille oli yksinkertaista kuljettaa tavaraa meriteitse, joka on syynä miksi jotkut alueet ovat vähemmän teollistuneita kuin toiset. Rannikottomille alueille teollisuus ei levinnyt kovin nopeasti. Tämä on yksi syy taloudelliselle epätasa-arvolle. Syitä on monia epätasa-arvolle, digitalisaatio ja erilaiset sairaudet ovat toinen syy. Kolmantena syynä on liiallinen luotto vapaaseen talouteen, hallittuun korruption sekä yksityistäminen. Liiallinen luotto saa olla mukana taloudellisessa kestävässä kehityksessä, mutta sen ei tule olla ainoa tapa kehittää sitä. Taloudellinen kestävä kehitys on erittäin monimutkainen asia, jolloin sen kanssa tulee olla varovainen, sekä tehdä mahdollisimman harkittuja päätöksiä. Suositellaankin että taloutta kohdeltaisiin kuten lääkärit potilaita, ensin pyritään löytämään ongelma ja sitten vasta korjataan se. (Sachs 2015, 71, 101–103.) Valtion kestävä talous on yksi edellytys yhteiskunnan toimimiselle. Tällöin valtion talous ei perustu velkaantumiselle tai varojen hävittämiselle. Jotta kansalaisten perushyvinvointi voidaan turvata, sekä mahdollisesti kasvattaa, on valtion kestävä taloudellinen kehitys tärkeää. Kestävä talous auttaa kohtaamaan mahdollisia haasteita, sekä muutoksia, joita nopeasti muuttuva maailma voi aiheuttaa. (Ympäristöministeriö 2016.)

Kestävälle kehitykselle on asetettu paljon tavoitteita. Jotta ne voivat toteutua, on yhteiskunnassa otettava kaikki edellä mainitut asiat huomioon: ekologinen, sosiaalinen ja taloudellinen kestävyys. Yhdistyneet Kansakunnat eli YK on pitänyt monia konferensseja kestävään kehitykseen liittyen, mutta tavoitteista ollaan edelleen kaukana. Ensimmäisen kerran YK kokoontui kestävään kehitykseen liittyen vuonna 1972 Tukholmassa, jolloin osoitettiin että taloudellisen ja ekologisen kestävä kehityksen yhdistäminen on hankalaa, mutta että se aiheuttaa myös suuria riskejä kaksituhatta luvulle. Kaksikymmentä vuotta myöhemmin vuonna 1992 YK kokoontui Rio De Janeirossa ympäristö- ja kehityskonferenssissa, jossa tehtiin kaksi monikeskeistä sopimusta liittyen ilmastoon muutokseen sekä luonnon monimuotoisuuden säilymisen hyväksi. Tästä vielä kaksikymmentä vuotta eteenpäin vuoteen 2012 kun YK kokoontui kolmannen kerran aiheeseen liittyen RIO +20 konferenssissa. Tällöin katsottiin asetettuihin tavoitteisiin, sekä tarkasteltiin oliko tavoitteita saavutettu. Kaikki dokumentit totesivat saman, vuonna 1972 tehty riskianalyysi piti paikkansa. Taloudellinen sekä ekologinen kestävä kehitys eivät olleet samalla aaltopituudella, sekä suurin osa tavoitteista oli vain pahentunut. Maailman populaatio oli lähes tuplaantunut noin neljästä miljardista reiluun seitsemään miljardiin. Sen sijaan että luonnon monimuotoisuuden katoaminen olisi saatu pysähtymään, on menossa kuudes suuri sukupuutto. Tässä konferenssissa päädyttiin taistelemaan eniten äärimmäistä köyhyyttä vastaan, sillä sen huomattiin olevan kaikista ongelmista kiireisin. Konferenssi oli historiallinen, sillä siellä myönnettiin virheet, sekä tehtiin uudet suunnitelmat kestävä kehityksen kehittämiseksi. Tärkeimpänä pidettiin äärimmäisen köyhyyden poistoa, sekä sitä että kaikkien on elettävä ympäristöstä välttämättä, oli maa mikä hyvänsä. (Sachs 2015, 71, 481–483.)

3.2 Kestävä matkailu

Kestävä matkailu määritellään olevan samaa kuin kestävä kehitys, mutta vain sovellettuna matkailuun. Käytännössä tällä tarkoitetaan matkustajien toteuttavan omat tarpeensa tavalla, jolloin myös jälkimmäisillä sukupolvilla on mahdollisuus toteuttaa omat tarpeensa samalla tavalla, säilyttäen luonnonvarojen myös sitä seuraaville sukupolville. Turismin on pystyttävä kasvaessaan huolehtimaan, ettei ympäristö kärsi parantumattomasti, vaan jotta kestävä kehitys tulee huomioiduksi joka aspektissa. Tällöin niin matkailijoilla, kuin myös paikallisilla on turvallista elää, sekä perusoikeudet, eikä myöskään luonto vahingoitu. Euroopan Unionilla on tähtäimessä pyrkiä kestävä matkailuun, sekä tehdä siitä oletusarvo. Tällöin matkailijan ei tarvitsisi ottaa selvää matkakohteista, sekä mahdollisesti saataisiin ilmastomuutosta hidastettua. Tätä edesauttaa pyrkimys saada kaikki matkailualalla toimijat yhdistämään voimansa, sekä työskentelemään kestävämpää matkailua kohti. Jotta tähän päädytään, on Euroopan laajuisesti tehtävä yhdessä töitä, jolloin kes-

tävä kehitys tulee huomioiduksi matkailun saralla joka kohdassa. Nämä kohdat ovat sosiaalinen, ekologinen sekä taloudellinen kestävä kehitys. (Committee of the Regions 2006, 31–35.)

Sosiaalinen kestävä kehitys on ekologisen kestävyysden lisäksi huomioitava matkustaessa. Aikojen alusta ihmiset ovat matkanneet erinäisistä syistä. Ensimmäisiä tapoja matkustaa oli metsästäminen, jolloin seurattiin saalista joka myöhemmin vaihdettiin lähistöllä olevien muiden metsästäjien kanssa. Ensimmäiset pitkän välimatkan matkat tehtiin, kun ihmiset kävivät kauppaamassa ruokatavaroita; lihaa ja mausteita, mutta myös turkiksia ja metalleja. Myös uskonnollisissa merkeissä on matkustettu, Aasiassa erilaiset aikaiset muodot hindulaisuudesta ja buddhalaisuudesta ilmenivät pyhiinvaelluksina. Kristityt pyhiinvaeltajat matkustivat jo kehittyneitä roomanaikaisia teitä ja Välimeren purjehdusreittejä pitkin. Kaikki ihmiskunnan ajanjaksot ovat ymmärtäneet kulkureittien ja -teiden tärkeyden. Ensimmäiset perintökohteet keräsivät matkailijoita jo pyhiinvaelluksien aikaan. Perintökohde on tärkeä nykyisyydelle, se määrittelee mitä nykysukupolvet ovat perineet aikaisemmilta sukupolvilta, sekä opettaa ja auttaa ymmärtämään menneisyyttä. (Dallen 2011, 1-3.)

Ekologinen kehitys on yksi osa kestävä kehityksen kokonaisuutta. Tällöin suojellaan ympäristöä, niin ihmisen luomaa kuin luonnollista. Molemmat ovat erittäin tärkeitä matkailulle, mutta matkailun suhtautuminen aiheeseen on monimutkainen. Monimutkaisuus aiheutuu, sillä monet matkailutuotteet aiheuttavat muutoksia kohteen luontoon, ja kaikki muutokset eivät ole aina positiivisia. Suurimmat muutokset joita matkailu aiheuttaa kohteelle ovat infrastruktuurin, eli perusrakenteen, muutokset, eli teiden, lentokenttien ja satamien rakentamiset. Myös hotellien, ravintoloiden, kauppojen ja golfkenttien rakentamiset aiheuttavat muutoksia kohteen infrastruktuuriin. Monet näistä muutoksista mahdollistavat matkailijoille enemmän aktiviteettejä sekä tekemistä, mutta samalla aiheuttavat haittaa kohteen ympäristölle, sekä sille autenttisuudelle joka koskemattomasta kohteesta löytyy. Matkailu aiheuttaa haittaa ympäristölle, mutta siitä voi olla myös apua ympäristön suojelemisessa. Matkailun kautta pystytään herättämään huomiota ympäristöystävällisille arvoille, sekä panostamaan enemmän ympäristön suojeluun ja aiheesta keskusteluun. (UNEP 2016a.)

Kuten aiemminkin mainittu, matkailu aiheuttaa paljon painetta maapallon kestokyvyille. Kolme todistettua tapahtumaa joissa matkailu on ollut yhtenä vaikuttajana ovat luonnon monimuotoisuuden väheneminen, otsonikerroksen oheneminen ja ilmastonmuutos. Matkailu ei yksinään ole syytä näihin olemassa ololle, mutta osallinen niiden olemassa oloon. Kaikista on paljon haittaa ympäristölle sekä luonnolle, mutta eritavoin. Luonnon monimuotoisuuden väheneminen aiheuttaa vaikeuksia matkailulle, puulähteille, lääkkeille,

energialle ja jopa ruoan tuotannolle. Väheneminen aiheuttaa ekosysteemien vähenemistä, joka osaltaan aiheuttaa haittaa luonnonkatastrofeista selviytymiselle. Tällöin ekosysteemit eivät pysty suojautumaan ja selviytymään täydellisesti muun muassa tulvilta, kuivuudelta, hurrikaaneilta sekä ilmastonmuutoksesta. Tämä aiheuttaa haittaa erityisesti luontomatkailulle joka on erittäin riippuvainen luonnosta ja sen monimuotoisuudesta. Luonnonmonimuotoisuuden väheneminen aiheuttaa paljon haittaa ympäristölle kuten myös ilmastonmuutos, joka on yksi monimuotoisuuden vähenemisestä johtuva asia. Ilmastotutkijat ovat yhtä mieltä, että maapallon lämpötila on noussut tasaisesti viime vuosina kasvihuonekaasujen takia. Kasvihuonekaasut aiheutuvat, kun ilmakehä kerää ja pitää auringon lämmön sisällään. Kasvihuonekaasut ovat fossiilisia polttoaineita kuten hiili ja öljy. Näistä tulee hiili-dioksidia polttaessa, eli kun niitä käytetään teollisuudessa, autoissa sekä energian tuotannossa. Ajan saatossa kasvihuonekaasut voivat aiheuttaa maailmanlaajuisen ilmastonmuutoksen, joka saattaa olla jo alkanut. Yksi joka aiheuttaa ilmastonmuutosta on otsonikerroksen oheneminen. Otsonikerros sijaitsee ylemmässä ilmakehässä, ja se suojelee elämää maapallolla. Kerros suojaa elämää auringon ultraviolettivalon säteilyltä joka on vaarallista ihmisille ja eläimille. Matkailu on yksi mahdollinen otsonikerroksen ohenemisen aiheuttaja, oheneminen aiheutuu muun muassa infrastruktuurin muutoksista luontoon. Hotelli- ja matkailuyrityksissä käytetään paljon otsonikerrokselle haitallisia tuotteita sekä asioita, kuten jääkaappeja, ilmastointilaitteita sekä aerosolipulloja jotka sisältävät ponneaineita. Tutkijat uskovat, että puolet maailman vuotuisesta otsonikerroksen tuhoutumisesta tuhoutuu ilmaliiikenteen vuoksi. (UNEP 2016b.)

Taloudellinen kestävä kehitys matkailussa pystyy vaikuttamaan herkkien ja köyhien alueiden elinympäristöön. Muun muassa puistojen sisäänpääsymaksut sekä muut samantapaiset maksut voidaan ohjata suoraan ympäristönsuojeluun sekä ympäristöriillisesti herkkien alueiden hoitoon. Näitä maksuja voidaan periä suoraan matkailijalta, taikka matkanjärjestäjältä. Osa valtioista ja kaupungeista keräävät rahaa samankaltaisilla menetelmillä. Joissakin kohteissa on muun muassa kohteeseen tulovero taikka vuokrausvero kulkuneuvossa kuten polkupyörä tai auto. Osassa kohteita täytyy maksaa metsästys- ja kalastuslupa, jonka tuloilla suojellaan luonnon voimavaroja. Näitä maksuja voidaan hyödyntää puistojen ja suojeluohjelmien hoitamisessa. Suojeluohjelmia voi hyödyntää yhteistyö paikallisten matkailuyritysten kanssa. Jotta yhteistyö on sujuvaa, vaativat ne tarkkaa suunnittelua kehittämiselle joka pohjautuu tutkimuksiin. Aikainen suunnittelu auttaa välttämään kalliita virheitä matkailun kehittämisessä. (UNEP 2016c.)

Kestävän kehityksen tiedostaminen matkailussa on kasvamassa. Matkailualalla on mahdollisuuksia kasvaa enemmän tiedostettavammaksi yleisessä tiedostuksessa, jolloin se

voi tuoda ilmi ympäristöllisiä ongelmia. Tällöin se tuo ihmiset lähemmäksi luontoa ja ympäristöä, jolloin se lisää tietoisuutta sekä arvostusta luontoa kohtaan, sekä johtaa ympäristötietoiseen käyttäytymiseen. Jotta matkailu olisi kestävää pitkällä aikavälillä, on matkailualalla sisäistettävä sekä hyödynnettävä kestävä kehityksen periaatteita sekä kestävä kuluttamisen periaatteita. Kestävä kuluttaminen tarkoittaa puhtaasti tuotettuja tuotantotekniikoita ja palveluita. Matkailussa nämä palvelut ovat palveluita joissa vähennetään ympäristövaikutuksia. Matkailualalla on mahdollisuus olla ympäristötietoa ja tietoisuutta lisäävänä alana, jolloin matkailijat ymmärtävät ympäristövaikutuksensa. Matkailijat käyttävät paljon tuotteita ja palveluita, ja ne voivat olla kestäviä, mikäli ne tuotetaan kestävä kehityksen periaatteiden mukaan. Matkailualalla voidaan edistää ympäristön suojelua, sekä luonnonmonimuotoisuuden säilyttämistä sekä kestävä luonnonvarojen käyttöä. (UNEP 2016c.)

4 Tutkimuksen toteutus

Tässä luvussa kerrotaan ja avataan tässä opinnäytetyössä käytetty tutkimusmenetelmä. Luvussa selitetään käytetyn tutkimusmenetelmän periaatteet, sekä kerrotaan miten ja milloin aineisto opinnäytetyötä varten on kerätty. Tässä luvussa tarkastellaan myös tutkimuksen luotettavuutta ja luotettavuuteen vaikuttavia asioita.

4.1 Tapaustutkimus

Tapaustutkimus soveltuu erityisesti kehittämistyöhön lähestymistavaksi. Tällöin voidaan ymmärtää kehittämisen kohdetta syvällisesti ja luoda uusia kehittämis ehdotuksia. Tapaustutkimus sopii hyvin vähän ymmärrettyjen toimintatapojen ja asioiden tutkimiseen. Lähestymistapana tutkimus vastaa usein kysymyksiin ”miten?” ja ”miksi?”. Tapaustutkimuksessa pyritään tuottaa tietoa tutkittavasta asiasta sen realistisessa toimintaympäristössä. Tärkeintä ei ole kuinka yleistä asia on, vaan miten sen tapahtuminen on mahdollista taikka kuinka se tapahtuu. (Ojasalo, Moilanen & Ritalahti 2009, 52–53.)

Tutkimuksen luotettavuuteen vaikuttaa aineiston laajuus, jolloin sisällönanalyysi on hyvä lisä haastatteluiden lisäksi ilmentämään tutkittavaa asiaa. Sisällönanalyysi mielletään englanninkielisissä teksteissä usein tarkoittamaan useita erityyppisiä aineistonkeruu- ja tutkimusmenetelmiä. Suomenkielellä tapaustutkimus tarkoittaa kuitenkin rajattuja tutkimusmenetelmiä. Tapaustutkimus sisältää useita eri tutkimusmenetelmiä, joten se on enemmänkin tutkimustapa. Tapaustutkimuksessa voidaan hyödyntää erilaisia aineistoja sekä menetelmiä, jolloin lopputuloksesta tulee monipuolisempi. Tapaustutkimus on empiirinen tutkimus, eli tutkimuskohteen havainnointiin tai mittaamiseen. Tapaus muuttuu tutkimusmenetelmästä riippuen, määrällisessä tutkimuksessa tapaus on tilastollinen osa, tapaustutkimuksessa kohteena on tapahtumankulku. Tapaustutkimuksessa siis tutkitaan rajattua joukkoa tapauksia, monesti jopa vain yhtä, jolloin tapauksesta saadaan perusteellinen ja tarkkapiirteinen kuvaus. (Bamberg, Jokinen & Laine 2008, 9-10.)

4.2 Aineistonkeruumenetelmä

Tutkimusmenetelmän valinta on tärkeä osa tutkimusta. Jotta tutkimus etenee järkevästi, sekä on selkeä sekä kirjoittajalle, että lukijalle, on tärkeää valita juuri oikea tutkimusmenetelmä. Erityisesti opinnäytetyössä on tärkeää valita tutkimusote, jolla tarkoitetaan tutkimusmenetelmien kokonaisuutta. Tutkimusmenetelmiä on kahdenlaisia: laadullinen eli kvalitatiivinen tutkimus, sekä kvantitatiivinen tutkimusmenetelmä. Kvantitatiivisessa tutkimuksessa päätellään asioita deduktion, eli yleisestä yksittäisen kautta. Kvalitatiivinen tutkimus taas sen sijaan etenee induktiivisesti, eli havainnoista tuloksiin. Kvalitatiivisen tutkimuksen

määritelläänkin välillä karkeasti olevan kaikkia muita tutkimuksia, kuin määrällisiä (Kananen 2014, 20–21.) Tässä tutkimuksessa on käytetty kvalitatiivista, eli laadullista tutkimusmenetelmää. On tärkeää valita oikeanlainen tutkimusmenetelmä ennen tutkimuksen tekoa. Tämä auttaa pysymään aiheen mukana sekä auttaa valitsemaan sen, miten kerätä aineistoa tutkimusta varten. Mikäli säännöt aineiston havainnoinnista ei ole selkeät, muuttuu tutkimus nopeasti omien mielipiteiden todisteluksi. Sääntöjä aineiston keruussa ei voi kuitenkaan liikaa tarkkailla, sillä sen vuoksi voi jäädä huomaamatta uusia näkökulmia. Laadullisessa tutkimuksessa kerätään mahdollisimman paljon aineistoa, jotta sitä olisi tarpeeksi kun ryhdytään käymään läpi haastatteluja ja kirjoittamaan niitä puhtaaksi, eli litte-roimaan. (Alasuutari 2001, 82–84.)

Jotta aineistosta saadaan totuudenmukainen, ovat haastattelut hyvä keino kerätä aineistoa. Haastatteluita voi toteuttaa joko yksilö- tai ryhmähaastatteluina. Molemmat haastattelut ovat hyviä aineiston kannalta, mutta ne antavat erilaisia vastauksia. Haastatteluissa tulevat erot tulevat pääasiassa ilmi tutkiessa vastauksia, jolloin ne täytyy ottaa huomioon. Jotta haastateltava suostuu vastaamaan haastatteluun, on vastaajalla jo jonkinlainen käsitys aiheesta. Jotta vastaaja voi saada käsityksen aiheesta, on haastattelijan annettava selitys tutkimuksen tarkoituksista sekä syystä miksi tutkimusta tehdään. (Alasuutari 2001, 151–153.)

4.3 Aineiston kerääminen

Aineiston kerääminen opinnäytetyötä varten on tärkeää, ja haastattelut ovat kvalitatiivisen tutkimusmenetelmän yleisin menetelmä. Haastattelutapoja on muutamia yleisiä, kuten syvähaastattelu eli avoin haastattelu, jolloin haastateltavaa haastatellaan vain yhdestä aiheesta, teemahaastattelu, jolloin haastattelijalla on kehittänyt eri teemoja joista keskustellaan ja lomakehaastattelu, jolloin haastateltavalta kysytään yksityiskohtaisia kysymyksiä. Lomakehaastattelu ei ole kuitenkaan laadullisessa tutkimuksessa käytettävä menetelmä. Tässä opinnäytetyössä aineisto kerättiin hyödyntämällä syvähaastattelutekniikkaa. Syvähaastattelussa haastateltavalta kysytään kysymyksiä vain yhdestä aiheesta. Teemahaastattelusta syvähaastattelu eroaa tilanteen olemalla vapaampi. (Kananen 2013, 70–71.)

Haastattelut eivät olleet ainoa tapa kerätä aineistoa vaan opinnäytetyössä hyödynnettiin myös sisällönanalyysiä, jolla saatiin paikattua vähäisten haastatteluiden määrää. Sisällönanalyysin ansiosta opinnäytetyön luotettavuus kasvoi sekä tulokset ovat luotettavampia kuin vain pelkät haastattelut. Tapaustutkimuksena tässä opinnäytetyössä tutkittiin neljää yritystä Huippuvuorilta, jotka pyrkivät toteuttamaan kestävän kehityksen periaatteita, sekä

mainitsivat tästä verkkosivustoillaan. Huippuvuoret ovat pieni yhteisö kaukana arktisella alueella, jolloin myös yritysten vastuu kestävään kehitykseen kasvaa suuremmaksi.

Taulukko 4. Analysoidut yritykset.

Yritys	Toiminta	Internetosoite
Store Norske Kulkompani AS	Kaivosyritys	snsk.no
Kings Bay AS	Valtion omistama tutkimus ja kuljetus yritys	kingsbay.no
Radisson Blu	Hotelliketju	radissonblu.com
Basecamp Explorer	Hotelli ja safari yritys	basecampexplorer.com

Huippuvuorilta valittiin neljä yritystä, joilta kaikilta löytyi kestävä kehityksen periaatteita noudattava suunnitelma. Yritykset ovat kaikki eri aloilta, jolloin tutkimuksesta saatiin mahdollisimman kattava. Kun kaikki yritykset ovat erialoilta, antaa se kattavamman kuvan Huippuvuorten kestävä kehityksen tasosta, kuin jos kaikki yritykset olisivat yhdeltä osalta. Taulukossa 4 on esitelty nämä yritykset, eli Store Norske Spitsbergen Kulkompani AS, Kings Bay AS, Radisson Blu, Basecamp Explorer. Store Norske Spitsbergen Kulkompani AS on norjalainen kaivosyhtiö jolla on kaivoksia ympäri Huippuvuorten saaristoa. Kings Bay AS on yritys joka on tärkein infrastruktuurin ylläpitäjä Ny-Ålesundissa Huippuvuorilla. Radisson Blu on kansainvälinen hotelliketju jolla on Radisson Blu Polar Hotel Spitsbergen Longyearbyenissä. Viimeinen yritys on Basecamp Explorer joka järjestää aktiviteetteja sekä majoitusta Huippuvuorten saaristossa.

4.4 Opinnäytetyön luotettavuus

Luotettavuus on tärkeä osa tutkimusta. Arajärvi (2001, 112.) painottaa että vaikka tosieto on tärkeää tutkimuksen luotettavuudessa, on tärkeää myös huomioida haastatteluissa vastaajan äänenpaino, sekä kehonkieli, jotta haastattelut ovat kattavia. Mikäli tutkimuksessa huomioi vain virallisen tiedon, jää huomioimatta kokonaan tärkeä kielenriikkaus, joka antaisi lisäarvoa ja -tietoa tutkimukselle. Kananen (2014, 42.) mainitsee edellä mainittujen asioiden lisäksi myös että tutkimuskysymyksen muistaminen haastatteluja litte-roidessa auttaa pysymään aiheessa, jolloin myös tutkimuksesta on mahdollista ymmärtää enemmän. Jotta haastattelussa on selvyttä, on aineisto tutkittava aineistolle tyypillisellä tavalla.

Kvalitatiivisen tutkimusmenetelmä luotettavuuskriteeristä eroaa kvantitatiivisesta tutkimusmenetelmästä, mutta vaikka kriteerit ovat erilaiset, tärkeintä kuitenkin on saada luotettavia tutkimustuloksia. Yksi tapa varmistaa että on asiat ymmärretty haastatteluissa samalla tavalla, on luetuttaa tutkimus haastattelulla. Mikäli haastateltu ei hyväksy aineistoa, voidaan koko tutkimuksen julkaisu kieltää epätotena. Toinen tapa varmistaa luotettavuus on pitää kirjaa tutkimuksen kulusta. Tällöin voidaan tarkkailla, mikäli on tullut ongelmia, missä kohtaa on menty pieleen. Kun tiedonkeruu-, tulkinta- ja analysointimenetelmät on valittu, kirjoitetaan ylös perustelut valinnalle, jolloin asioita on yksinkertaisempi arvioida. (Kananen 2014, 150–151.)

Triangulaatio on yksi tapa saada tutkimuksesta luotettavampi. Triangulaatio tarkoittaa kahden eri menetelmän käyttöä tutkimusta tehdessä, jolloin se lisää tutkimuksen luotettavuutta. Jos käytettäisiin vain yhtä tutkimusmenetelmää, voisi tutkimus jäädä vajaaksi, jolloin sitä ei voi pitää luotettavana. Triangulaatiossa eri tutkimusmenetelmät tuovat esiin toistensa heikkouksia joka osaltaan auttaa löytämään aiheeseen uutta, sekä lisäämään luotettavuutta tutkimusta kohtaan. Mikäli triangulaatiota on käytetty, tulisi sen näkyä lopullisessa tutkimuksessa tuomassa lisää kontrastia ja vertailua tutkimustuloksiin. (Veal 2006, 107–108.) Tässä opinnäytetyössä triangulaatiota on käytetty, sillä vastauksia haastateluun ei saatu tarpeeksi, jotta voitaisiin yleistää vastauksia. Triangulaatio opinnäytetyössä antaa uutta ulottuvuutta aiheelle, tässä opinnäytetyössä se avaa paikallisten mielipiteiden lisäksi myös yritysten tavat esiin.

Tämän opinnäytetyön luotettavuutta heikentää se, ettei haastatteluja nauhoitettu. Näin ei tehty haastateltavien toiveesta. Luotettavuutta heikentää myös vastaajien vähäinen määrä, joka selittyy haastattelupyynnöistä kieltäytymisenä. Enempää vastaajia ei saatu, sillä paikalliset vastaanottavat todella paljon haastattelupyyntöjä, eivätkä täten ole kovin kiinnostuneita vastaamaan ylimääräisiin haastatteluihin. Kaksi haastateltavaa suostui haastateltavaksi, sillä heille oli tärkeää että haastattelu oli opinnäytetyöhön eikä mediaan. Koska haastatteluja on vain kaksi, heikentää opinnäytetyön tulosten analyysiä yleistäminen. Kaksi ihmistä kun ei pysty edustamaan koko saariston asukkaita. Tämän vuoksi on myös tehty sisällönanalyysi paikallisista yrityksistä ja heidän kestävän kehityksen strategiasta.

Luotettavuutta opinnäytetyössä luo, että haastattelut kirjoitettiin paperille, josta ne voidaan tarkastaa myös jälkeenpäin. Haastattelut suoritettiin kuitenkin kasvotusten, jolloin haastattelija sai täyden kuvan haastattelusta. Haastateltavat haastateltiin syvähaastattelutekniikalla, jolloin he saivat vastata täysin itsenäisesti. Haastateltavat olivat myös molemmat

paikallisia norjalaisia museotyöntekijöitä, jolloin heillä on laajat tiedot paikasta sekä sen kestävästä kehityksestä. Opinnäytetyön aineistoa kohtaan luotettavuutta lisää myös se, että haastattelut sekä aineiston keräys suoritettiin paikanpäällä Huippuvuorilla, jolloin kokosairistosta jäi kokonaiskuva. Luotettavuutta tutkimusta kohtaan herättää myös yritysanalyysi. Yritysten verkkosivuilta tukittiin heidän kestävä kehityksen strategian joka kirjattiin ylös. Yritykset olivat paikallisia yrityksiä Huippuvuorilla, jolloin saadaan kattavampi kuva kestävä kehityksen painopisteistä Huippuvuorilla.

5 Tulokset

Tässä kappaleessa avataan paikallisten haastattelut sekä tutustutaan paikallisten yritysten kestäväan kehityksen toteutukseen. Haastattelut on avattu tapaustutkimus menetelmällä, nostamalla vastaajan vastauksen myös nähtäville. Yrityksistä tutkitaan miten niissä toteutetaan kestäväa kehitystä, sekä avataan yritysten suunnitelmat ja määritellään ovatko ne ekologista, sosiaalista ja kulttuurillista vai taloudellista kestäväa kehitystä.

5.1 Haastattelut

Haastattelut tapahtuivat UNIS:in (University center in Svalbard) rakennuksessa, Longyearbyenissä Svalbard Museum:ssa. Haastatteluun vastasi kaksi Huippuvuorilla asuvaa norjalaista vastaanottovirkailijaa, joilla oli tuoretta tietoa Huippuvuorten kestävästä kehityksestä. Vastaaja 1 on nainen ja vastaaja 2 on mies. Molemmat haastateltavat olivat nuoria aikuisia, iältään 20-30. He vastasivat kysymyksiin jotka löytyvät haastattelulomakkeesta (Liite 1). Haastateltavaksi valittiin juurikin nämä kyseiset kaksi henkilöä, sillä he olivat ainoat jotka siihen suostuivat. Valintaan vaikutti myös heidän ikänsä, sekä työnsä museo-vastaanotossa, jolloin heillä oletettavasti tietoa kestävästä kehityksestä ja sen kehittymisestä Huippuvuorilla. He antoivat paljon hyvää ja tuoretta tietoa sekä omakohtaisia kokemuksia kestävästä kehityksestä sekä sen kehityksestä ja tutkimuksesta Huippuvuorten saaristossa. Ennen kysymyksiä on lainaus heidän vastauksistaan haastattelulle.

”Hyvä, se kehittää kestäviä ratkaisuja, jotka ovat hyväksi ympäristölle ja yhteiskunnalle” – Vastaaja 1.

”Hyvä, sillä se ei vaikuta negatiivisesti myöhempiin sukupolviin, sekä meidän pitää yrittää kovemmin mahdollistaa kirkkaampi tulevaisuus kaikille” – Vastaaja 2.

Ensimmäisenä haastattelukysymyksenä kysyttiin vastaajien kantaa kestäväan kehitykseen, sekä perusteluja tälle kannalle. Molemmista haastatteluista selvisi, että molemmat vastaajat 1 ja 2 pitivät erittäin tärkeänä kestäväa kehitystä, sekä kestävien ratkaisujen tekemistä. Vastaaja 1 mainitsi kestäväan kehityksen olevan hyvä myös sen takia, etteivät kestävät ratkaisut aiheuta haittaa ympäristölle eivätkä yhteiskunnalle. Vastaaja 2 huomioi ympäristön lisäksi myös yhteiskunnan tulevat sukupolvet. Vastaajat mainitsivat ekologisen kehityksen, eli ympäristön suojelun, sekä sosiaalisen kestäväan kehityksen, huomioiden erityisesti millaisen maailman jätämme myöhäisemmille sukupolville.

”Tutkijat yrittävät kehittää ympäristöystävällisempiä tapoja matkustaa, he myös tutkivat mahdollisuutta varastoida hiilidioksidia, sekä myös siemenpankki” – Vastaaja 1

”Siemenpankki on erittäin tärkeä. Yritetään myös kehittää ympäristöystävällisempää matkailua sekä vähentää moottoriajoneuvojen käyttöä ja sellaista” – Vastaaja 2

Toisessa kysymyksessä kysyttiin mitä vastaaja tietää Huippuvuorten kestävästä kehityksestä. Vastauksissa kävi ilmi, että tietoperusta on hyvällä pohjalla, heillä oli paljon tietoa tulevista kehityshankkeista. Vastaaja 1 toi ilmi tulevia kehityshankkeita kuten hiilienergian vähentäminen ja ympäristöystävällisemmän matkailun. Vastaaja 2 kertoi myös moottorikulkuneuvojen, kuten moottorikelkkojen sekä autojen käytön vähentämisestä, sekä hiilidioksidipäästöjen kitkemisestä saaristossa. Vastaaja 2 mainitsi myös ympäristöystävällisemmän matkailun. Vastaajat kertoivat arvostavansa erityisesti Huippuvuorten siemenholvia, jossa säilytetään yli 800 000 eri siemennäytettä, eripuolilta maailmaa.

”Se on sijainniltaan kaukana mantereesta, joten on hankalaa matkustaa ympäristöystävällisesti” – Vastaaja 1

”Suurimmat haasteet ovat pieni yhteisö, jolloin on haastavaa pakottaa muutokset käytäntöön, kun monet epäkestävät normit ovat voimassa” – Vastaaja 2

Kolmantena haastattelukysymyksenä oli, mitä haasteita vastaaja uskoo olevan Huippuvuorten kestävässä kehityksessä. Vastaaja 1 ja vastaaja 2, molemmat haastateltavat mainitsivat saariston syrjäisen sijainnin, sillä kaikki tarvikkeet mitä saaristossa tarvitaan, on tuotava mantereelta. Vastaaja 1 kommentoi myös ympäristöystävällistä matkailua haastavaksi, kun välimatkat ovat pitkiä. Vastaaja 2 toi ilmi myös ongelman, kun on totuttu ei-niin ympäristöystävällisiin tapoihin, on niistä hankala oppia pois. Tässä hän mainitsi myös uudelleen Huippuvuorten saariston syrjäisen sijainnin, joka tekee haastavaksi hyödyntää ympäristöystävällisiä kuljetustapoja.

”Jatkaa tutkimusten tekemistä ja muuttaa hiilellä toimiva voimalaitos” – Vastaaja 1

”Meillä tulee olemaan kylmäenergiaa tuottava voimalaitos tulevaisuudessa” – Vastaaja 2

Haastattelussa kysyttiin viimeisenä kehitysehdotuksia Huippuvuorten kestävässä kehityksessä ja vastauksista tuli ilmi erittäin kekseliäitä ja innovoivia ratkaisuja. Molemmat haastateltavat mainitsivat erittäin tärkeänä tutkimuksen tekemisen arktisella alueella sekä ratkaisujen löytämisen. Haastateltavilla oli myös erilaisia vastauksia ja näkökulmia koskien Huippuvuorten kestävä kehityksen tulevaisuutta. Ensimmäinen haastateltava mainitsi,

että Huippuvuorilla ollaan vaihtamassa hiilellä toimivaa voimalaitosta, ympäristöystävällisempään energiamuotoon. Toinen haastateltava kertoi kehitteillä olevasta kylmäenergian hyödyntämisestä.

Vastauksista voidaan päätellä tietämyksen kestävästä kehityksestä olevan hyvää, sekä monipuolista Huippuvuorilla. Vaikka haastateltavia olikin vain kaksi, olivat vastaukset erittäin antoisia, sekä hyödyllisiä. Molemmat haastateltavat olivat valveutuneita kestävä kehityksen monista puolista, huomioiden ekologisen kehityksen lisäksi myös sosiaalisen ja taloudellisen kehityksen. Haastateltavilla oli erilaisia näkökulmia aiheeseen liittyen, sekä monipuolisia tietoja. Vaikka molemmilta vastaajilta tuli muutamia samoja vastauksia, oli yllättävää, myös kuinka monipuolisia vastauksia silti saatiin. Suurin osa vastauksista olivat kuitenkin eri.

5.2 Paikalliset yritykset ja kestävä kehitys

Taulukossa 3 on jokaisen valitun yrityksen nimi, toiminta sekä internetosoite. Jokaisesta yrityksestä tutkittiin verkkosivuston kautta onko heillä kestävä kehityksen mukaista suunnitelmaa jossa otettaisiin huomioon kaikki kestävä kehityksen periaatteet: Ekologinen, sosiaalinen ja kulttuurillinen sekä taloudellinen kestävyys. Jotta kestävä kehitystä pystytään seuraamaan sekä kehittämään, on yritysten sitouduttava noudattamaan tekemiään suunnitelmia sekä strategioita.

Store Norske Kulkompani AS kertoo verkkosivustollaan panostavansa säilyttääkseen Longyearbyenin ja läheisten alueiden kaivoskulttuurin. Kaivoskulttuuri Longyearbyenissä sekä lähialueilla esittää isoa roolia alueen identiteetissä sekä luonteessa. Store Norske Kulkompani AS pitää tärkeänä säilyttää tämä seuraaville sukupolville, jotta he voivat oppia alueen historiasta. Yhtiötä kannustaa jatkamaan kaivosperinnön suojelua se että niin paikalliset kuin turistitkin voivat kokea alueen kaivoshistorian. Store Norske Kulkompani AS tekee yhteistyötä ympäristön suojelemiseksi Svalbard Environmental Protection Fund:in kanssa, rahoittamalla kunnostus- sekä ylläpitoprojekteja. Yritys on keskittynyt viime vuosina korjaamaan kaivosta 2B sekä köysiradan risteyskohtaa. Yritys pyrkii korjaamaan kaikki kaivokset jotka vaativat ylläpitokorjauksia, jolloin alue saa säilyttää historiaansa. (Store Norske Spitsbergen Kulkompani AS 2016.)

Kings Bay AS:in arvot tukevat Ny-Ålesundin infrastruktuuria. Ympäristöä suojellaan Ny-Ålesundissa kunnioituksella jota Norjan hallinto, tutkijat, yhdistyksen jäsenet sekä työntekijät kokevat siirtokuntaa kohtaan. Kings Bay AS kulttuuri sekä toimintatavat noudattavat

eettisiä ohjeistuksia, ja yrityksen menestys johtuukin ammattitaidosta sekä luottamuksesta. Eettistä ohjeistusta kohdistetaan kaikkiin yrityksen kanssa työskenteleviin; asiakkaisiin, vieraisiin, työntekijöihin ja viranomaisiin. Eettinen ohjeistus yrityksellä on noudattaa norjalaista lainsäädäntöä, toimia läpinäkyvästi sekä tuoda esiin vierailijoille alueen historiaa sekä kulttuuria. (Kings Bay AS 2016.)

Radisson Blu kertoo sivustolla panostavansa erityisesti ekologiseen kestäväyyteen hotelleissaan. Sivustolla kerrotaankin Radisson Blu:n olevan pioneeri vastuullisessa yrittämisessä. Yrityksellä on kolmannen osapuolen jakamia vihreitä merkkejä jopa 210 hotellissaan, joka osoittaa yrityksen intohimoa pienentää ekologista jalanjälkeään. Jotta Radisson Blu kehittyi vihreämmäksi, pyrkivät heidän hotellinsa vähentämään veden- ja energiankulutusta. Hotelliketju ei keskity ekologista kestävyyttä vain työntekijöihinsä, vaan jakaa tietoa mielellään myös asiakkaille. (Radisson Blu 2016.)

Basecamp Explorerilla on aktiviteetteja Huippuvuorilla sekä Keniassa. Huippuvuorten Basecamp Explorer tukee Kenian yritystä ja on palkittu innovatiivisimpana matkanjärjestäjänä maailmanlaajuisessa kestävässä turismissa. Matkustaja joka valitsee Basecamp Explorerin matkallaan lahjoittaa 250 Norjan kruunua eli noin 30 euroa säilyttääkseen Masai Maran luonnonsuojelualueen villieläimet sekä kohteen luonnon monimuotoisuuden. Basecamp Explorer tukee erilaisia projekteja kuten Maasaiden yhteiskunnan tukeminen sekä heidän omistamien maiden suojeleminen villieläimille. Basecamp Explorer istuttaa myös puita, joita on istutettu jo 75 tuhatta Maasai heimon puolesta. (Basecamp Explorer 2016.)

Taulukko 5. Yhteenveto yrityksistä

Yritys	Ekologinen kestävä kehitys	Sosiaalinen kestävä kehitys	Taloudellinen kestävä kehitys
Store Norske Kulkompani AS	Luonnon-suojelualueet	Kaivos historian säilytys	
Kings Bay AS		Kulttuurin ja historian säilyttäminen Ny-Ålesundissa	
Radisson Blu	Veden- ja energian kulutuksen vähentäminen		
Basecamp Explorer	Masai Mara luonnon-suojelualueen suojelu	Maasai-heimon suojelu Etelä-Keniassa	Maasai-heimon ja luonnon-suojelualueen taloudellinen tukeminen

Jokaisessa yrityksessä pyritään kestävän kehityksen periaatteisiin, panostamalla edes johonkin kolmesta peruseriaatteesta. Taulukossa 5 on lajiteltuna yritysten esille tuomat asiat. Basecamp Explorer on ainoa yritys joka panosti kaikkiin kolmeen; Ekologiseen, sosiaaliseen ja kulttuurilliseen sekä taloudelliseen kestäväan kehitykseen. Yritys tekee vähemmän Huippuvuorilla, mutta Huippuvuorten Basecamp lahjoittaa paljon Keniassa olevalle Basecamp Explorerille josta tuli ohjataan oikeaan paikkaan. Sosiaalinen kehitys yrityksessä on Maasai heimon suojelua, taloudellinen kehitys on heimon auttamista, sekä luonnonsuojelualueen suojelemista. Nämä kaikki ovat myös ekologista kestäväa kehitystä. Store Norske Kulkompani AS otti myös sosiaalisen ja ekologisen kestäväan kehityksen esiin. Yritys pyrkii säilyttämään Huippuvuorten kaivoshistorian seuraaville sukupolville, sekä korjaamaan kaivoksia, jotta luonnolle olisi mahdollisimman vähän haittaa. Kings Bay AS ja Radisson Blu molemmat panostivat yhteen kestäväan kehityksen periaatteen, mutta kuitenkin eri periaatteen. Kings Bay AS panosti sosiaaliseen kehittymiseen pyrkimällä säilyttämään kulttuurin ja historian Ny-Ålesundissa. Radisson Blussa pyritään toimimaan ekologisen kestäväan kehityksen mukaisesti, säästämällä veden- ja energiankulutusta.

Kun yritysten kestäväa kehitystä arvioitiin, otettiin huomioon kestäväan kehityksen kolme painotusta. Vaikka vain yksi yritys panosti kaikkiin kolmeen osa-alueeseen kestävässä kehityksessä Huippuvuorilla, panostivat kaikki valitut yritykset kuitenkin edes jotenkin kestäväan kehitykseen. Jokainen yritys panosti omalla tavallaan yhteiskuntaan, osa luonnon kautta, osa taloudellisesti sekä osa pyrkimällä säilyttämään kulttuuria sekä historiaa seuraaville sukupolville tulevaisuuteen. Yritykset eivät ole ainoat toimijat kestävässä kehityksessä. Huippuvuorilta löytyy maailman siemenholvi, jossa on säilöttynä jokaisen valtion tärkeitä siemeniä tulevaisuutta varten. Esimerkkinä kulttuurillisesta kehityksestä voidaan pitää Huippuvuorilla Longyearbyenissä sijaitsevaa maailman siemenholvia. Siemenholvin tärkeydestä yhteiskunnalle kertoo se että sieltä on tehty ensimmäiset nostot, jotta Syyrian maatalous ja kasvillisuus saadaan säilytettyä (EarthSky 2015). Kaivosyrityksissä panostetaan suojaamaan laivaliikennettä Huippuvuorilla, että mikäli öljyvahinko tapahtuu, on siihen varauduttu, tai se pystytään jopa estämään. (Miljøstatus 2013b).

6 Tutkimustulosten analyysi

Huippuvuorilla ollaan tietoisia ympäröivästä maailmasta, sekä asioista joita täytyy toteuttaa, jotta voidaan tarjota seuraaville sukupolville parempi, sekä mahdollisesti myös puhtaampi maailma. Haastatteluista voidaan todeta kuinka hyvin Huippuvuorilla pyritään parantamaan kestävä kehitystä. Pelkästään jo moottorikulkuneuvojen käyttämisen vähentäminen vaikuttaa positiivisesti. Kuten haastatteluissa tuli ilmi, tutkitaan Huippuvuorilla, sekä Norjan pohjoisissa osissa kylmän hyödyntämistä energian tuotannossa. Barents Observer (2014) kirjoittaaakin onnistuneista kokeista Tromssan yliopistossa, jossa hyödynnettiin maalämpöä myös kylmissä olosuhteissa. Huippuvuorilla tämä olisi erittäin kustannustehokasta, sillä maan litosfäärilaatat ovat erityisen ohuita tällä alueella. Haastatteluiden lisäksi myös yritysanalyysistä selvisi tietotaso mikä vallitsee Huippuvuorilla liittyen kestäväan kehitykseen. Oli mielenkiintoista huomata miten eri tavalla, eri yritykset olivat panostaneet ja sitoutuneet sen kehittämiseen.

Kuva 10. Kierrätyspiste (Lotta Syvänen 2016i).

Huippuvuorten saaristo sijaitsee kaukana mantereesta, joka vaikeuttaa asioita. Luulisi että kierrättäminen olisi todella hankalaa yksityiselle ihmiselle. Vaikka kierrättäminen on haasteellista Huippuvuorilla, on siihen silti panostettu ja sitä on helpotettu yksityiselle ihmiselle. Kuvassa 11 oleva roskienkierrätyspiste oli yleinen näky Huippuvuorilla. Kuvassa olevia kierrätyspisteitä oli useampi ympäri Longyearbyenin siirtokuntaa, erityisesti keskustassa

olevan supermarketin vieressä. Näitä kierrätyspisteitä oli useassa paikassa useampi kuin vain yksi, supermarketin vieressä oli neljä, joten kierrättäminen oli tehty helpoksi. Näihin kyseisiin kierrätyspisteisiin kerätään lasi (glass), paperi (papier), metallipakkaukset (metall-bokser) sekä pahvi (papp). Vaikka nämä asiat eivät tulleet ilmi haastatteluissa, olivat ne kuitenkin nähtävissä koko Huippuvuorten matkan ajan.

Huippuvuorilla loistavat mahdollisuudet profiloitua kestävästä matkakohteesta, muutenkin kuin vain Longyearbyenin siirtokunnan osalta. Toki tämä vaatii muutoksia sekä muutamia ongelman ratkaisuja, mutta tehtävä ei kuitenkaan ole mahdoton. Nykyisin varsinkin kun kestävä kehitys sekä kestävä matkailu ovat asioita joihin useat matkailijat haluavat panostaa, olisi Huippuvuorten matkailulle kannattavaa ryhtyä enemmän panostamaan kestävässä kehitykseen saaristossa. Tämä ei ole helppo ja yksinkertainen asia joka hoituisi käden käänteessä, vaan vaatii panostusta, aikaa sekä selvää suunnitelmaa jossa pysytään. Longyearbyenissä tässä on kuitenkin ryhdistäydytty, sillä kaupunki on saanut kestävästä kohteesta nimityksen. Tämä silmällä pitäen Huippuvuorten kuvernööri sekä matkailutoimijat ovat yhdessä kehittäneet saaristossa matkailijalle ohjeet kuinka toimia (liite 2). Näissä ohjeissa pyydetään matkailijaa olemaan mahdollisimman huomaamaton sekä arvostamaan paikan kulttuuriperintöä olemalla nostamatta mitään ennen vuotta 1946 maahan pudonnutta. Myös kukkien poimiminen on kielletty. Matkailijoita ohjeistetaan olemaan roskaamatta sekä jättämään eläimet rauhaan. Lisäohjeistuksena on jättää jääkarhut omaan rauhaan jolloin matkailijalla sekä karhulla on turvallista olla. Edellä olleet ohjeet huomioiden, suositellaan matkailijan hyödyntävän virallisia retkiä saaristossa. Mikäli matkailija ei käytä virallista retkenjärjestäjää on hänen ilmoitettava kuvernöörille asiasta, siirtokuntien ulkopuolelle mentäessä on mukaan otettava myös ase sekä henkilö joka osaa sitä käyttää.

Haastatteluissa tuli ilmi hyviä tapoja vähentää ympäristön kuormitusta Huippuvuorilla. Yksi suuri vähennettävä olisi hiilen louhiminen, sekä sen käyttö energiantuotannossa. Huippuvuorilla, kuten koko maailmassa, olisi siirryttävä uusiutumattomien energiamuotojen sijasta käyttämään uusiutuvia energiamuotoja kuten: merituulivoimaa, tuulivoimaa, aaltovoimaa tai aurinkoenergiaa. Näistä esimerkeistä ei silti tee ympäristöystävällisiä se että ne ovat uusiutuvia, vaan osasta on haittaa paljonkin ympäristölle. Esimerkiksi tuulivoima on erittäin äänekkäs energiamuoto kun taas aaltovoimassa turbiinit voivat vahingoittaa mereneliöitä. Mikään energiamuoto ei ole täysin ympäristölle hyväksi jolloin pitäisi pyrkiä löytämään josta on vähiten haittaa ympäristölle. Huippuvuorilla voisi mahdollisesti tulevaisuudessa hyödyntää vedystä tuotettua energiaa. Energiantuotanto ei ole kuitenkaan ainoa asia kestävästä kehityksestä vastaan. Haittaa ympäristölle sekä kestävässä kehityksessä tekevät myös ihmiset. Haastatteluissa tuli ilmi moottorikelkkojen suuri käyttö, joka on ymmärrettävä-

vää saaristossa jossa ei mene teitä siirtokunnasta toiseen, eikä täten myöskään joukkoliikennettä. Moottorikelkat eivät kuitenkaan ole päästövapaa tapa kulkea nykyisellään, vaan oikeastaan suureksi haitaksi ympäristölle. Moottorikelkoja voisi jalostaa enemmän ympäristöystävällisimmiksi lisäämällä samankaltaisia osia kuin autossakin, kuten hiukkassuodattimen ja katalysaattorin. Hiukkassuodatin pilkkoo pakokaasun pieniksi hiukkasiksi ja katalysaattori polttaa suurimman osan hiukkasta pois.

Taulukko 6. SWOT-analyysi haastattelu- ja analyysituloksista.

Vahvuudet (strengths)	Heikkoudet (weaknesses)
Kiinnostus kestävään kehitykseen	Sijainti, kaukana mantereesta
Asukkaat haluavat suojella luontoa	Hiilenlouhinta
Oma yliopisto	Hiilen käyttö energiantuotannossa
Pieni yhteisö	Kulkeminen
Ympäristötietoiset matkailijat	Yrityksissä ei kovin suuri panostus kestävään kehitykseen
Mahdollisuudet (opportunities)	Uhat (threats)
Erottuminen kestävästä matkakohteena	Ilmastonlämpeneminen
Pieni yhteisö	Ekologisen lokeron pienentyminen
Oma yliopisto	Liiallinen turismi
Innovatiivisuus	

SWOT-analyysi tarkoittaa analyysiä jossa tarkastellaan asiaa monelta eri kantilta. Jotta tuloksia olisi yksinkertaista ymmärtää, on niistä muodostettu SWOT-analyysi (taulukko 6), jossa tarkastellaan vahvuuksia (strengths), heikkouksia (weaknesses), mahdollisuuksia (opportunities) sekä uhkia (threats). Näiden avulla pyritään tarkkailemaan kohteen mahdollisuuksia, sekä mahdollisesti myös ennustamaan tulevaisuutta. Jotta SWOT-analyysistä on hyötyä, on se analysoitava kunnolla, sekä selitettävä mahdolliset käsitteet, jotta tieto on kaikkien ulottuvilla analyysiä tutkittaessa myöhemmin. Taulukossa 6 on käsitelty vahvuuksia, heikkouksia, mahdollisuuksia sekä uhkia Huippuvuorten näkökulmasta, asioita mitkä vaikuttavat saaristoon, sen asukkaisiin, luontoon ja eläimiin. Osassa lokerikoista

on mainittu samat asiat, mutta ne tarkoittavat eriasioita eri lokerikoissa, mutta ne selvennetään ja avataan alla olevissa kohdissa.

Ensimmäisessä lokerikossa tarkastellaan vahvuuksia, joita Huippuvuorilla on kestävän kehityksen kannalta. Saarella on pieni yhteisö, sekä asukkailla on halua suojella ympäröivää luontoaan. Koska Huippuvuorten saaren yhteiskunta on pieni, auttaa se jakamaan ihmisille tietoa kestävän kehityksen hyödyistä. Pieni yhteisö auttaa myös ihmisiä sisäistämään asian nopeammin. Huippuvuorten pääkeskus on saanut tästä hyvästä myös kestävän kehityksen sertifikaatin joka tarkoittaa, että Longyearbyenissä on tehty kestävän kehityksen hyväksi asioita, jotka ovat auttaneet kehittämisessä, sekä suojelussa luontoa ja kulttuuria kohtaan. Jotta kestäväällä kehityksellä on mahdollisuus kehittyä, on Huippuvuorilla myös oma yliopistonsa, jossa tutkitaan sekä kehitetään uusia ympäristöystävällisempiä tapoja toimia. Suurin osa Huippuvuorille matkaavista matkailijoista myös ymmärtävää kuinka yksilöllinen sekä herkkä luonto saaristossa on, jolloin se saa tarvitsemaansa huomiota. Yritysanalyysistä kävi myös ilmi kuinka monet yrityksistä antoivat ohjeita kestäväään oleiluun saaristossa, kuten Basecamp Explorer antaa mahdollisuuden lahjoittaa hyväntekeväisyyteen.

Toisessa lokerikossa on pohdittu heikkouksia, mitä Huippuvuorten kestäväällä kehityksellä on kontollaan. Yksi iso tärkeä heikkous on sijainti. Sijainnin merkitys tuli ilmi myös haastatteluissa, joissa molemmat haastateltavat mainitsivat yhdeksi suurimmaksi heikkoudeksi Huippuvuorten sijainnin, sillä saaristo sijaitsee kaukana mantereesta, jolloin tavaroiden kuljettaminen, sekä matkustus saaristoon, on hankalaa toteuttaa ympäristöystävällisesti. Hiilenlouhintaa, sekä hiilenkäyttö energiantuottamisessa tuli ilmi haastatteluista. Hiilen louhinnassa ympäristölle haitallisia aineita valuu herkästi mereen, jolloin se aiheuttaa haittaa meren ekosysteemille. Ympäristölle uhkaa aiheuttaa myös kulkeminen Huippuvuorilla. Välimatkat saaristossa ovat pitkiä, sekä teitä ei ole Longyearbyenin ulkopuolelle eikä joukko-liikennettä lainkaan lentokenttäbussia mukaan laskematta, joten asukkaiden on käytettävä joko moottorikelkkaa taikka venettä kulkeakseen siirtokunnasta toiseen. Kuten haastatteluissa tuli ilmi, pyritään tälle kuitenkin keksiä toisenlaista mahdollisuutta, sillä moottorikelkat saastuttavat paljon, sekä aiheuttavat kulumaa saariston luonnolle. Heikkoutta Huippuvuorten kestäväälle kehitykselle aiheuttaa monet yritykset. Tämä tuli ilmi yritysanalyysiin yrityksiä etsittäessä, sillä monellakaan yrityksellä ei ollut sivustollaan strategiaa kestäväälle kehitykselle ja sen toteutukselle.

Kolmannessa lokerikossa SWOT-analyysissä pohditaan mahdollisuuksia. Vaikka pieni yhteisö, sekä yliopisto on mainittu jo vahvuuksissa, sopivat ne myös mahdollisuuksiin. Erityi-

sesti yliopisto on täynnä mahdollisuuksia keksiä seuraava läpimurto kestävässä kehityksessä, sekä pieni yhteisö mahdollistaa niiden toteuttamisen, sekä kokeilemisen käytännössä. Kun panostaa opiskelijoihin sekä yliopistotutkimuksiin, toimii se kuin sijoittaminen. Kuten aiemminkin mainittiin heikkoudet -lokerikossa, on hiilenlouhinta sekä hiilen käyttö energiantuottamisessa haitallista ympäristölle. Huippuvuorilla kehitetään ympäristöystävällisempää ratkaisua tähän ja nyt tutkitaan miten voisi hyödyntää niin kutsuttua ”kylmä-energiaa” eli hyödyntää saariston kylmää ilmastoa energiantuotannossa.

Huippuvuorilla on myös täydellinen mahdollisuus profiloitua ympäristöystävällisenä matkakohteena, ei vain ympäristöystävällisenä kohteena, vaan kohteena jossa otetaan huomioon kestävä kehityksen kaikki osiot, eli ekologinen, taloudellinen, kulttuurillinen sekä sosiaalinen. Nämä mahdollisuudet näkyvät yritysanalyysissä, josta voi huomata kuinka monipuolisesti valitut yritykset panostivat kestävä kehityksen alalajeihin. Analyysistä kävi ilmi että jokainen valittu yritys panosti jotenkin kestävyyteen, mutta osa myös kaikkiin kestävä kehityksen osa-alueisiin. Tällaisia kohteita ei ole maailmassa monia, joten tämä toisi Huippuvuorille paljon myös lisää matkailijoita. Huippuvuoret ovat saaneet Norjan valtiolta diplomin kestävästä työstä mitä he ovat tehneet, sekä nimittäneet Longyearbyenin kestävä kehityksen kohteeksi. Huippuvuorilla huomioidaan tämä sosiaalisessa mediassa jakamalla kuvia Instagram-sovelluksessa englannin- ja norjankielisillä aihetunnisteilla #sustainablelongyearbyen ja #bærekraftiglongyearbyen, molemmat tarkoittavat suomeksi kestävä Longyearbyeniä. Aihetunnisteen alta löytyy useita kuvia arktisista eläimistä ja luonnosta saaristossa, sekä aktiviteetteja mitä voi harrastaa luontoa kunnioittaen. Kestävä kehityksen kohdetta markkinoidaan myös Huippuvuorten matkailusivustolla.

SWOT-analyysissä viimeinen lokerikko on uhille, eli mikä voi tuottaa haittaa Huippuvuorten kestävälle kehitykselle, sekä sen kehittymiselle. Yksi suurimpia uhkia tälle on ilmaston lämpeneminen. Tällöin ilmasto muuttuu pysyvästi saaristossa, mikä aiheuttaa saariston eläimistöille sekä kasvustolle ongelmia. Tällöin jäätiköt pienenevät sekä lämpötila nousee. Tähän liittyy myös ekologisen lokeron pieneneminen, joka on alkanut jo vaikuttaa saaristossa. Tämän on erityisesti huomattu vaikuttavan jääkarhuihin, sillä merijään kesto on lyhentynyt, jolloin jääkarhuilla ei ole paljoa syötävää keväällä. Erityistä huolta ovat aiheuttaneet laihat ja luisevat jääkarhut, sekä jäätiköiltä löytyneet kuolleet jääkarhut, joita nähdään nykyisin vain enemmän ja enemmän. Liiallinen turismi on myös haitaksi saaristolle. Tällöin kärsii erityisesti ekologinen sekä sosiaalinen ja kulttuurillinen kestäväkehitys. Vaikka turismissa on paljon hyvää, kuormittaa se silti paljon luontoa, sekä paikallista kulttuuria. Turismi aiheuttaa paljon painetta paikalliseen kulttuuriin, sillä se muuttaa aina hieman toimin-

tatapoja kohteessa, vaikka kuinka pyrittäisiin minimoimaan mahdolliset vaikutukset. Viimeistään paikallisessa väestössä nämä muutokset näkyvät, sillä kun turistit tuovat rahaa, pyritään heille tarjoamaan mahdollisuus myös käyttää sitä.

Taulukko 7. Huippuvuorten kestävän kehityksen painopisteet.

Painotus	Ekologinen kestävyys	Sosiaalinen kestävyys
Matkailu	Säännöt matkailijoille Kestävämpien matkustustapojen kehittäminen Sertifikaatti kestävästä kaupungista	Luonnonsuojelualueet ja luonnonreservaatit Siemenpankki
Kaivosteollisuus	Tutkimuksia kestävämmistä energian tuotannoista Hiilen käytön vähentäminen Ympäristötuhojen ennaltaehkäisy	Historian säilyttäminen myöhemmille sukupolville

Kestävän kehityksen painopisteet Huippuvuorilla ovat taulukossa 7. Taulukosta on pudotettu taloudellinen kestävä kehitys kokonaan pois, sillä se ei ollut suurivaikutteista. Taulukossa on keskitytty matkailun ja kaivosteollisuuden ekologiseen ja sosiaaliseen kestävyys-teen. Nämä nousivat keskeisimpänä painopisteenä kun tutkittiin kestävän kehityksen painopisteitä Huippuvuorilla.

Matkailu kuormittaa luontoa monilla tavoin, aiheuttamalla kulumaan maassa, sekä päästöillä mitä aiheutuu kulkemisesta. Matkailussa on huomioitu ekologinen kestävyys kehittämällä säännöt matkailijoille. Nämä säännöt sisältävät paljon ohjeita luonnossa liikkumiseen ja eläinten kanssa toimimiseen, säännöt löytyvät liitteestä 2 kokonaisuudessaan. Huippuvuorten yliopistossa tutkitaan kestävämpiä tapoja matkustaa, jolloin matkustaminen Huippuvuorille ei kuormittaisi ympäristöä niin voimakkaasti. Ekologista kestävyyttä on myös Longyearbyenille annettu sertifikaatti kestävästä kaupungista. Matkailussa on myös sosiaalisen kestävyyskehityskohteita. Huippuvuorilla on useita luonnonsuojelualueita ja luonnon reservaatteja, joissa eläimet ja luonto saavat olla rauhassa ilman suurta uhkaa ihmisistä. Siemenpankki on yksi retkikohde Huippuvuorilla ja edustaa selkeästi sosiaalista kestävä kehitystä.

Kuva 11. Sosiaalista kestävää kehitystä Huippuvuorilla (Lotta Syvänen 2016j).

Toinen kestävän kehityksen painopiste Huippuvuorilla on kaivosteollisuus. Siitä aiheutuu haittaa luonnolle ja ihmisille, jolloin se on kaukana ympäristöystävällisestä. Kaivosteollisuudessa kuitenkin pyritään ekologisempaan kestävyteen kehittämällä kestävämpiä tapoja tuottaa energiaa, kuten haastattelussa tuli ilmi hiilidioksidin varastoimisesta ja kylmäenergian tuotannosta. Kuten aiemmasta voi päätellä, pyritään Huippuvuorilla vähentämään hiilen käyttöä energiantuotannossa ja kehittämään ohelle kestävämpiä tapoja tuottaa energiaa. Kaivosteollisuudessa pyritään myös ennaltaehkäisemään mahdollisia onnettomuuksia ja ympäristötuhoja, joita voi sattua kun kuljetetaan hiiltä laivoilla. Sosiaalista kestävyttä kaivosteollisuudessa huomioidaan säilyttämällä vanhoja kaivoksia. Kuvassa 12 näkyy Store Norske Kulkompani AS:n sosiaalisen kehityksen toteutusta, eli vanhan kaivoskulttuurin säilytystä tuleville sukupolville.

Kokonaisuudessaan Huippuvuorilla panostetaan kestävässä kehityksessä matkailuun ja kaivosteollisuuteen. Pääpainotteena on ekologinen ja sosiaalinen kestävyys, joista molemmat näkyvät Huippuvuorilla paljon. Erityisesti ekologinen kestävyys on suuresti huomioitu molemmissa teollisuusaloissa, matkailu ja kaivostoiminnassa.

7 Pohdinta

Tämä opinnäytetyö aloitettiin toukokuussa, saamalla hyväksyntä aiheanalyysiin. Kuitenkin ennen aiheanalyysin tekoa oli osallistuttava opinnäytetyökurssille, jossa tutustuttiin eri osiin opinnäytetyössä, sekä siihen vaadittavissa asioissa. Aikaa opinnäytetyön tekemiseen oli kesän ajan, eli noin kolme kuukautta, toukokuun lopusta elokuun loppuun. Kun aiheanalyysi hyväksyttiin, oli selvää, että tutkimusta varten matkustetaan aiheen luokse, eli Longyearbyeniin Huippuvuorille. Pääasiassa matka oli huvimatka, mutta se kuitenkin antoi todella paljon avaruutta aiheeseen, sekä sen kunnolliseen ymmärtämiseen. Aineiston keräys tapahtui haastattelemalla paikallisia Huippuvuorten yliopiston UNIS:in (University center in Svalbard) tiloissa, jossa toimii Svalbard museum. Aineistoa kerättiin viikolla 23.

Haastatteluja suunniteltaessa haastatellaan virallisia tahoja Huippuvuorilla, kuten kuvernööriä, hotellin edustajaa sekä AECO:n edustajaa. Kuitenkin haastattelupyyntöä tehdessä ei saatu vastauksia muilta kuin AECO:n edustajalta kieltävä vastaus, jolloin piti keksiä uusi tapa saada tietoa Huippuvuorten kestävästä kehityksestä. Onneksi kuitenkin kaksi paikallista suostui vastaamaan haastatteluun, joista saatiinkin todella hyvin tietoa. Tämä myös muutti hieman opinnäytetyön suuntaa, mutta kuitenkin vain positiivisesti. Haastattelut toteutettiin kirjoittamalla haastattelulomakkeelle haastateltavan vastaukset. Haastateltuja ei voitu äänittää, sillä paikalliset eivät tähän suostuneet. Haastattelulomakkeelle kerättiin kyllä kaikki asiat jotka vastaajat mainitsivat, joten äänitys ei ollut niin tarpeellinen. Haastattelut tapahtuivat kuitenkin kasvotusten haastattelijan ja haastateltavan kesken, jolloin haastattelijalla sai täyden kuvan siitä mitä haastateltava vastasi. Aineisto analysoitiin matkan jälkeen viikolla 24, jolloin käytiin läpi haastattelulomakkeet, joihin saatiin vastaukset.

Oli mielenkiintoista tehdä ensimmäinen tutkimus ja aineiston kerääminen yksin, mutta mielestäni onnistuin oikein hyvin. Sain oikein hyvät haastattelut, joiden pohjalta oli todella helppo lähteä tutkimaan aihetta vielä enemmän, sekä monipuolisen näkökulman kestävään kehitykseen, erityisesti Huippuvuorilla. Myös matkani Huippuvuorille Longyearbyeniin auttoi minua ymmärtämään paikallisten tapoja ja kulttuuria hieman paremmin. Longyearbyen ja koko saaristo on eristyksissä kaukana mantereesta, joten tavat siellä eroavat jopa ihan mantereella asuvista norjalaisista. Elämä Huippuvuorten saaristossa on pientä soveltamista, mutta se juuri tekee paikasta mielenkiintoisen sekä erilaisen. Paikan päällä eletään luonnonarmoilla.

Opinnäytetyön tulokset olivat mielenkiintoisia sekä positiivisia yllätyksiä. En olisi uskonut että noin pienessä yhteisössä olisivat kestävän kehityksen periaatteet näin selkeästi ilmaistuna. Tietoa löytyi hyvin, sitä saatuun paljon niin paikallisilta asukkailta kuin myös yritysten verkkosivuilta. Lopputuloksena oli että Huippuvuorilla ovat kestävät periaatteet hyvin esillä, sekä niihin panostavat asukkaat ja yritykset. Kestävästä kehityksestä on paljon kirjallisuutta josta sitä oli yksinkertaista omaksua, tietoa oli saatavilla myös erilaisilla verkkosivustoilla. Oli oikeastaan hyvin yllättävää kuinka paljon tietoa ja kirjallisuutta oli saatavilla, pääosin tosin englanniksi, mutta myös suomeksi löytyi teoksia.

Opinnäytetyö olisi monipuolisempi, mikäli olisin saanut kerättyä enemmän haastatteluja. Keräsin aineistoa tähän opinnäytetyöhön haastattelemalla kahta paikallista norjalaista Huippuvuorten keskuksessa Longyearbyenissä. Keräsin aineistoa haastattelemalla paikallisia asukkaita haastattelulomakkeen avulla. Haastatteluja on vain kaksi, sillä paikalliset saavat paljon haastattelupyyntöjä, eivätkä täten ole innokkaita vastaamaan haastatteluihin. Vaikka haastatteluja on vain kaksi, haastattelut olivat oikein onnistuneet ja sain paljon hyviä ideoita, sekä uutta tietoa koskien kestäväää kehitystä. Sain palautetta haastatteluissa myös siitä että haastattelu kysymykset olivat vaikeita vastata, vaikka uskon että se osaltaan auttoikin minua saamaan kattavia, sekä loppuun ajateltuja vastauksia. Sain kattavan näytön haastateltavien tietämyksestä, sekä mielipiteistä koskien kestäväää kehitystä Huippuvuorilla.

Haastattelujen lisäksi tutustuin myös yritysten verkkosivuihin josta sain paljon lisätietoa kestävästä kehityksestä Huippuvuorilla. Yritysanalyysistä kävi ilmi miten monipuolisesti yritykset panostavat kestävyyteen saaristossa. Yritykset myös huomioivat kestävän kehityksen osa-alueet hyvin, jolloin ekologisen kestävyyden lisäksi otettiin käyttöön sosiaalinen ja taloudellinen kestävyys. Yritysanalyysi mielestäni oli hyödyksi koko opinnäytetyölle, sillä se antoi siihen paljon lisätietoa.

Kirjoittaminen sujui opinnäytetyössä hyvin. Ei tullut suuria kirjoittajan lukkoja, eikä sen suurempia ongelmia. Kirjoittaminen oli mukavaa koko ajan, varmaankin juuri aiheen takia, sillä se oli erittäin mielenkiintoinen. Tässä työssä näkyy tiedon kehittyminen, sekä kirjoittajan tietojen kehittyminen. Sain opinnäytetyön ajallaan valmiiksi. Siinä varmastikin auttoi erittäin mielenkiintoinen aihe, sekä suuri kiinnostus kestäväää kehitystä kohtaan. Työstä saa myös kattavan tiedon mitä kestävä kehitys pitää sisällään, mitä on kestävä matkailu sekä miten näitä sovelletaan Huippuvuorilla. Olen erittäin tyytyväinen työhöni.

Lähteet

AECO. Association of Arctic Expedition Cruise Operators. Luettavissa: <http://www.aeco.no>. Luettu 19.7.2016

Alasuutari, P. 2001. Laadullinen tutkimus. Gummerus Kirjapaino Oy. Jyväskylä.

Arctic Portal 2016. Kuva. Arctic definition. Luettavissa: <http://arcticportal.org/images/maps/small/1.1.jpg>. Luettu 26.10.2016

Bamberg, J., Jokinen, P. & Laine, M. 2008. Tapaustutkimuksen taito. Gaudeamus Helsinki University Press. Helsinki.

Barents Observer 2014. A Green Energy Future for Svalbard. Luettavissa: <http://barentsobserver.com/en/energy/2014/03/green-energy-future-svalbard-03-03>. Luettu 3.7.2016.

Barents Observer 2016. On Svalbard, a future without coal. Luettavissa: <http://www.thebarentsobserver.com/industry/2016/05/svalbard-future-without-coal>. Luettu 4.7.2016.

Basecamp Explorer 2016. Using Sustainable Tourism As A Vehicle For Creating Positive Change. Luettavissa: <http://basecampexplorer.com/stories/basecamp-stories/articleid/312/using-sustainable-tourism-as-a-vehicle-for-creating-positive-change>. Luettu 25.10.2016

Borg, P. & Joutsenvirta, M. 2015. Maapallo ja me – Luonnonvarat ja kasvun rajat. Docendo Oy. Porvoo.

City population 2016. Huippuvuorten asukasmäärä jaoteltuna siirtokuntiin. Luettavissa: <http://www.citypopulation.de/Svalbard.html>. Luettu 26.6.2016

Committee of the Regions 2006. Sustainable Tourism as a Factor of Cohesion Among European Regions. European Communities. Belgium.

Dallen, T., J. 2011. Cultural Heritage and Tourism An Introduction. Channel View Publications. Great Britain.

Earth Sky 2015. First withdrawal from Doomsday Vault. Luettavissa: <http://earthsky.org/todays-image/first-withdrawal-from-svalbard-global-seed-vault>. Luettu 4.7.2016.

European Commission 2015. Sustainable Development. Luettavissa: <http://ec.europa.eu/environment/eussd/>. Luettu 4.7.2016.

Global.Finland 2013. Kestävällä kehityksellä on ekologinen, taloudellinen ja yhteiskunnallinen ulottuvuus. Luettavissa: <http://global.finland.fi/public/default.aspx?contentid=105462>. Luettu 14.7.2016

Helsingin Sanomat 2016. Norja kielsi Finnairia lentämästä Huippuvuorille – lipun ostaneille rahat takaisin. Luettavissa: <http://www.hs.fi/ulkomaat/art-2000002893644.html>. Luettu 29.11.2016

Kananen, J. 2014. Laadullinen tutkimus opinnäytetyönä. Suomen yliopistopaino Oy. Jyväskylä.

Kings Bay AS 2016. Ethical Guidelines. Luettavissa: http://kingsbay.no/kings_bay_as/ethical_guidelines/. Luettu 25.10.2016

Leppäranta, M. & Myrberg, K. 2014. Meret maapallon siniset kasvot. Otavan Kirjapaino. Helsinki.

Momondo 2016a. Lentohaku. Luettavissa: <http://www.momondo.fi/flight-search/?Search=true&TripType=2&SegNo=2&SO0=HEL&SD0=LYR&SDP0=06-03-2017&SO1=LYR&SD1=HEL&SDP1=13-03-2017&AD=1&TK=ECO&DO=false&NA=false>. Luettu 29.11.2016

Momondo 2016b. Hotellihaku. Luettavissa: <http://www.momondo.fi/hotellit/s/longyearbyen?checkin=2017-03-06&checkout=2017-03-13&rooms=1&overview=false&context=63562-1>. Luettu 29.11.2016

Miljøstatus 2013a. Tourism. Luettavissa: <http://fylker.miljostatus.no/en/Svalbard/Tema-A-A/Settlement-and-commercial-activity/Tourism/>. Luettu 19.7.2016

Miljøstatus 2013b. Mining. Luettavissa: <http://fylker.miljostatus.no/en/Svalbard/Tema-A-A/Settlement-and-commercial-activity/Mining/>. Luettu 19.7.2016

National Geographic 2010. Huippuvuoret – jääparatiisi. Luettavissa: <http://nat-geo.fi/luonto/ymparisto/huippuvuoret-jaaparatiisi>. Luettu 5.7.2016

Norwegian Polar Institute 2015a. Svalbard's History. Luettavissa: <http://cruise-handbook.npolar.no/en/svalbard/history.html>. Luettu 3.8.2016.

Norwegian Polar Institute 2015b. Svalbard's Protected Areas. Luettavissa: <http://cruise-handbook.npolar.no/en/svalbard/protected-areas.html>. Luettu 15.10.2016.

Ojasalo, K., Moilanen, T., & Ritalahti, J. 2009. Kehittämistyön menetelmät. WSOYpro Oy. Helsinki.

Radisson Blu 2016. Responsible Business. Luettavissa: <https://www.radissonblu.com/en/responsible-business>. Luettu 25.10.2016

Rantapallo 2016. Pohjoista eksotiikkaa Huippuvuorilla – tällainen matkakohde on Finnairin erikoinen uutuus. Luettavissa: <http://www.rantapallo.fi/aktiivilomat/pohjoista-eksotiikkaa-huippuvuorilla/>. Luettu 31.5.2016

Sachs, J. D. 2015. The Age of Sustainable Development. Columbia University Press. New York.

Spitsbergen Svalbard 2013. The history of Spitsbergen. Luettavissa: <http://www.spitsbergen-svalbard.com/spitsbergen-information/history.html>. Luettu 4.7.2016

Spitsbergen Travel 2016. Aktivitetskalender. Luettavissa: <http://svalbard.travelize.se/admin/ActivityOverview.asp>. Luettu 19.7.2016

Stonehouse, B. & Snyder, J. M. 2010. Polar Tourism an Environmental Perspective. Channel View Publications. Great Britain.

Store Norske Spitsbergen Kulkompani AS 2016. Kulturminner. Luettavissa: <http://www.snsk.no/kulturminner>. Luettu: 25.10.2016

Suomen YK-liitto 2016. Kulttuurillinen kestävä kehitys. Luettavissa: <http://www.yk-liitto.fi/yk70v/kulttuurinen>. Luettu 6.8.2016

Sysselmannen 2014. Yöpymisien kasvu Huippuvuorilla. Luettavissa: http://www.sysselmannen.no/Documents/Sysselmannen_dok/Trykksaker/REISELIVSSTATISTIKK%20FOR%20SVALBARD%202014.pdf. Luettu. 26.6.2016

Sysselmannen 2016. Kuva. Naturvern på på Svalbard. Luettavissa: http://sysselmannen.no/Documents/Sysselmannen_dok/Kart/Verneomraader_paa_Svalbard_2006.pdf. Luettu 26.10.2016

Sysselmannen 2016a. Historical background. Luettavissa: <http://www.sysselmannen.no/en/Toppmeny/About-Svalbard/Historical-background/>. Luettu 27.6.2016

Sysselmannen 2016b. Svalbard Guidelines. Luettavissa: [http://www.sysselmannen.no/en/Toppmeny/About-Svalbard/Svalbard-Safety-rules/](http://www.sysselmannen.no/en/Toppmeny/About-Svalbard/Svalbard-Safety-rules-/). Luettu 15.8.2016

Syvänen, L. 2016. Kuva. Papaver dahlianum eli Huippuvuortenunikko. Kuva otettu 12.6.2016

Syvänen, L. 2016. Kuva. Hylätty Pyramidenin siirtokunta. Kuva otettu 11.6.2016

Syvänen, L. 2016. Kuva. Poro syömässä vuoristossa. Kuva otettu 13.6.2016

Syvänen, L. 2016. Kuva. Etelänkiislat uinnilla. Kuva otettu 13.6.2016

Syvänen, L. 2016. Kuva. Sinivalas. Kuva otettu 13.6.2016

Syvänen, L. 2016. Kuva. Arktikugol Spitsbergenin tunnus entisessä kaivoskaupungissa Pyramidenissa. Kuva otettu 11.6.2016

Syvänen, L. 2016. Kuva. Maltalainen risteilyalus Pyramidenin edustalla. Kuva otettu 11.6.2016

Syvänen, L. 2016. Kuva. Kierrätyspiste. Kuva otettu 12.6.2016

Syvänen, L. 2016. Kuva. Sosiaalista kestäväää kehitystä Huippuvuorilla. Kuva otettu 13.6.2016

UNEP 2016a. Environmental Impacts. Luettavissa: <http://www.unep.org/resourceefficiency/Home/Business/SectoralActivities/Tourism/WhyTourism/ImpactsofTourism/EnvironmentalImpacts/tabid/78775/Default.aspx>. Luettu 16.10.2016

UNEP 2016b. Environmental Impacts of Tourism - Global Level. Luettavissa: <http://www.unep.org/resourceefficiency/Business/SectoralActivities/Tourism/TheTourismandEnvironmentProgramme/FactsandFiguresaboutTourism/ImpactsofTourism/EnvironmentalImpacts/EnvironmentalImpactsofTourism-GlobalLevel/tabid/78777/Default.aspx>. Luettu 16.10.2016

UNEP 2016c. Tourism and Environmental Conservation. Luettavissa: <http://www.unep.org/resourceefficiency/Business/SectoralActivities/Tourism/TheTourismandEnvironmentProgramme/FactsandFiguresaboutTourism/ImpactsofTourism/EnvironmentalImpacts/TourismandEnvironmentalConservation/tabid/78779/Default.aspx>. Luettu 16.10.2016

Veal, A. 2006. Research Methods for Leisure and Tourism: A Practical Guide. Pearson Education Limited. Edinburgh.

Ympäristöministeriö 2016. Mitä on kestävä kehitys? Luettavissa: http://www.ym.fi/fi-fi/ymparisto/kestava_kehitys/mita_on_kestava_kehitys. Luettu 2.6.2016

Liitteet

Liite 1. Haastattelulomake

Interview form

**Sustainable development
in Svalbard**

Local / tourist

man / woman

What are your thoughts on sustainable development, good or bad? Why?

What you know about sustainable development in Svalbard?

What you think are the challenges in sustainable development in Svalbard?

Do you have ideas how to help or improve the sustainability development in Svalbard?

Svalbard Guidelines

The local tourist business and the Governor have established a set of Svalbard Guidelines. They describe how visitors should behave.

1. Don't be an Arctic litterbug! Leave no lasting signs of your visit.
2. Birds and other animals are not to be disturbed. Remember, you are the guest.
3. Help take care of the biodiversity. Do not pick flowers.
4. Leave old cultural remains alone. Law protects all traces of humans from before 1946.
5. It is prohibited to lure, pursue or otherwise seek out polar bears in such a way as to disturb them or expose either bears or humans to danger.
6. Don't leave settlements without a suitable gun, and experience in using it.
7. Be considerate to others.
8. Contact the Governor's office (Sysselmannen) if planning a longer field excursion. A mandatory registration applies for travel to large parts of Svalbard.
9. Acquaint yourself with the rules and regulations pertaining to travel and other tourist activities in Svalbard.
10. For the sake of both the environment and yourself, we recommend organized tour arrangements.

It is impossible being an invisible tourist, but we do appreciate your trying (Sysselmannen 2016b.)